Воєнна наука: **сучасний стан та перспективи подальшого розвитку**

8 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 20 (683) 13 – 17 травня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

"Північний сокіл" підбиває підсумки — 2 стор.

Присуджено премію за розроблення і впровадження інноваційних технологій — 3 стор.

Підготовка триває за планом — 4 стор.

Генерал-майор Валентин Пістрюга: **"Український миротворчий контингент у Демократичній Республіці Конго буде посилений 4 гелікоптерами Мі-8 та збільшений до 250 чоловік"** — 9 стор.

Клас підвищують "винищувачі"

2 стор.

Фото Антона Старишка.

Спільні навчання у небі Конго

4 стор.

Контрактна армія – не перспектива, а завдання сьогодення

5 стор.

"Середній наліт на одного військового льотчика складає 11 годин"

Про це зазначив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак, відповідаючи на запитання журналістів під час брифінгу, що проводився в рамках святкування Дня Перемоги.

За його словами, цей показник більший у порівнянні з аналогічним періодом минулого року.

– Торік саме у травні розпочалася інтенсивна льотна робота екіпажів авіаційних бригад тактичної авіації, – зазначив генерал-лейтенант Юрій Байдак. – Ми врахували недоліки минулого року у питаннях проведення тендерів на закупівлю пального і зробили запас авіаційного гасу, який зараз використовуємо для фахового вишколу військових льотчиків. Сьогодні середній наліт на одного військового льотчика складає 10 годин 56 хвилин.

Він також повідомив, що найближчим часом буде завершено тендер на постачання пально-мастильних матеріалів для потреб Повітряних Сил. Це, відповідно, позитивно позначиться на якості проведення заходів бойової підготовки та нальоту льотного складу.

Щодо стану авіатехніки, командувач Повітряних Сил ЗС України зазначив, що цього року до авіаційних частин вже надійшло два відремонтовані літаки, і ця тенденція продовжуватиметься надалі.

Сергій Фурдик.

Шановні наукові та науково-педагогічні працівники Збройних Сил України!

Відповідно до Указу Президента України від 14 лютого 1997 року № 145/97 "Про День науки" 18 травня 2013 року відзначається професійне свято працівників науки.

Від імені колегії Міністерства оборони України, Воєнно-наукової ради та від себе особисто щиро вітаю Вас із професійним святом - Днем науки.

Визнання цього свята на державному рівні свідчить про важливе значення науки як визначального фактора соціально-економічного зростання суспільства. У загальнодержавній науковій системі воєнна наука посідає важливе місце та робить гідний внесок у забезпечення обороноздатності України.

Науковці Збройних Сил можуть по праву пишатися досягнутими результатами. Зокрема тим, що розроблені військовими вченими наукові рекомендації склали основу таких важливих нормативно-правових документів, як Воєнна доктрина України, Стратегічний оборонний бюлетень України, Концепція реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, Державна цільова оборонна програма розвитку озброєння та військової техніки Збройних Сил на період 2012-2017 роки.

Наукові працівники Збройних Сил спільно з науковцями Національної академії наук України, інших міністерств і відомств проводять дослідження в рамках важливих державних науково-технічних програм - Національної космічної програми, Національної програми інформатизації, Державної програми знешкодження рідкого ракетного палива, Програми модернізації української аеронавігаційної системи та ін.

Кадровий науковий потенціал вищих військових навчальних закладів і науково-дослідних установ Збройних Сил України, основу якого складають провідні вчені, дозволяє ефективно вирішувати наукові завдання Міністерства оборони, Генерального штабу та видів Збройних Сил, а також інших міністерств і відомств, які є замовниками наукових досліджень в оборонній сфері.

Шановні науковці Збройних Сил України!

Прийміть мої щирі вітання із професійним святом - Днем науки. Бажаю здоров'я, добра та злагоди, творчих успіхів і нових наукових досягнень.

Міністр оборони України Павло Лебедєв.

Шановні науковці!

Щиро і сердечно вітаю вас із Днем науки! Сьогодні дедалі більше зростає роль воєнної науки в Збройних Силах України, яка має забезпечувати упереджувальне науково-теоретичне обґрунтування актуальних проблем воєнної безпеки держави, визначати перспективні напрямки розвитку воєнної справи та добиватися того, щоб новації якомога швидше впроваджувались у практику повсякденної діяльності Збройних Сил України.

Військові науковці самовіддано створюють, винаходять, впроваджують, навчають, і все це задля того, щоб наукова скарбниця та інтелектуальний потенціал нашої держави збагачувалися на відкриття, винаходи, інновації, новітні розробки. Велика повага тим, хто пов'язаний власною долею з поважною справою розвитку вітчизняної воєнно-наукової думки, а також викладачам і практикам, які широко застосовують передові досягнення та розробки вчених.

Отримані вами здобутки в організації і проведенні наукової та науково-технічної діяльності, вносять вагомий вклад у справу розбудови Повітряних Сил Збройних Сил України. Сподіваюсь, що і в подальшому сумісна наукова і науково-технічна діяльність буде сприяти вирішенню нових актуальних завдань воєнної науки, розв'язанню існуючих проблемних питань та визначенню перспективних напрямків досліджень в інтересах Повітряних Сил Збройних Сил України.

Сердечно вітаю всіх науковців, викладачів, а також майбутніх вчених – курсантів та ад'юнктів! Бажаю всім нових творчих успіхів, хай непростий шлях до висот наукової галузі завжди підкоряється вам!

З повагою,

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

СПІВРОБІТНИЦТВО

"Північний сокіл" підбиває підсумки

14 травня у 60-му Будинку офіцерів ЗС України (м.Вінниця) відбулася робоча зустріч керівництва Командування Повітряних Сил Збройних Сил України з делегацією Збройних сил Королівства Данія на чолі з майором Ове Уруп-Медсеном.

Українську військову делегацію очолював командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

Мета візиту – підбиття підсумків проведення спільної українсько-данської операції "Північний сокіл-2013", обговорення перспективних напрямків двостороннього співробітництва, зокрема щодо здійснення авіаційних транспортних перевезень в інтересах Збройних сил Королівства Данія.

На початку заходу генерал-лейтенант Юрій Байдак висловив переконання в тому, що ця зустріч стане черговим кроком у справі розширення взаємовигідного двостороннього співробітництва в галузі військово-транспортних перевезень обох держав.

– Я радий вітати представників датської військової делегації у місті Вінниця. Мені приємно констатувати, що співробітництво між провідними силами наших країн набуває тенденції до постійного розвитку. Вже п'ятий рік поспіль особовий склад та авіаційна техніка залучаються до виконання авіаційних перевезень в інтересах Королівства Данія. На моє особисте переконання, отриманий під час заходів досвід стане дуже корисним для української сторони, – зазначив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України.

В ході робочого засідання іноземна сторона презентувала для українських колег брифінг за підсумками участі літака Іл-76 та особового складу Повітряних Сил Збройних Сил України у спільній військово-транспортній операції "Північний сокіл – 2013". Також відбулося обговорення перспективних заходів з військово-транспортних перевезень на 2014 рік

Візит делегації Збройних сил Королівства Данія до України завершився 16 травня.

Роман Юрчило.

ЛЬОТНО-МЕТОДИЧНИЙ ЗБІР

Клас підвищують "винищувачі"

У другій половині травня цього року екіпажі винищувальної авіації Повітряних Сил Збройний Сил України відточуватимуть майстерність на аеродромах Миргорода та Василькова. Усе відбуватиметься в рамках льотно-методичного збору з пілотами винищувальної авіації з відпрацюванням складних вправ з різних видів льотної підготовки.

Льотно-методичний збір проходитиме у два етапи. Перший включатиме перебазування авіаційної техніки та особового складу, деякі види наземної підготовки льотчиків та осіб групи керівництва польотами й парашутні стрибки. На другому етапі відбуватиметься практична підготовка льотного складу на клас з виконанням польотів за планом льотно-методичного збору, а також перебазування техніки на постійні місця дислокації.

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак акцентував увагу всього особового складу, що залучається, на якісному проведенні льотно-методичного збору й організації безпеки польотів і призначив його керівником свого заступника з авіації – начальника авіації командування Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова.

Тож, детальніше про хід та результати проведення льотно-методичного збору читайте у репортажах наших кореспондентів в наступних номерах видання.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

СЕМІНАР

Існуюча система роботи з особовим складом потребує посилення ідеологічної складової

У гуманітарному інституті Національного університету оборони України імені Івана Черняховського проведено науково-практичний семінар на тему "Ідеологічна робота у Збройних Силах України: соціально-гуманітарні та правові аспекти".

У роботі семінару взяли участь представники структурних підрозділів Міністерства оборони України, Науково-дослідного центру гуманітарних проблем та Головного управління по роботі з особовим складом Збройних Сил України, Національної академії державного управління при Президентові України, Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка тощо.

У вступному слові заступник начальника Національного університету оборони України полковник Сергій Поздишев відзначив, що утворення якісно нових, всебічно підготовлених, мобільних та боєздатних Збройних Сил потребує чіткого визначення ідеологічних та світоглядних орієнтирів виховання духовності військовослужбовців. Він наголосив, що існуюча система роботи з особовим складом потребує посилення ідеологічних засад виховання, спрямування його на формування світогляду воїна – захисника Вітчизни, громадянина і патріота, усвідомлення кожним особистої відповідальності за захист Батьківщини.

Увагу учасників семінару було зосереджено на тому, що основна мета ідеологічної роботи у військах полягає у досягненні і підтриманні високого морального духу особового складу Збройних Сил, вихованні у військовослужбовців почуття особистої відповідальності за захист Вітчизни, розумінні засад державної політики та заходів, які здійснюються в інтересах забезпечення національної та міжнародної безпеки. Полковник Сергій Поздишев підкреслив, що ідеологічна робота у військах має здійснюватися у тісній взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями та засобами масової інформації.

Виступаючі "круглого столу" були одностайні в тому, що існуюча система роботи з особовим складом потребує посилення ідеологічної складової, надання виховному процесу ідейної основи, цільової спрямованості, методологічних орієнтирів. Невідкладним завданням сьогодення є формування науково обґрунтованої системи поглядів на організацію та порядок проведення ідеологічної роботи у військах, забезпечення її належного рівня в умовах реформування та розвитку Збройних Сил України. Ідеологічна робота, як невід'ємна складова процесу бойової підготовки, є визначальною складовою морально-психологічного забезпечення діяльності військ, формує його ідейно-патріотичну основу та цільову спрямованість.

З великою увагою присутні прослухали виступ професора кафедри морально-психологічного забезпечення, кандидата воєнних наук, старшого наукового співробітника генерал-майора Віктора Алещенка, який наголосив на тому, що ключовою фігурою ідеологічної роботи має бути весь офіцерський склад.

– Саме офіцер повинен стати взірцем політичної культури, активно впливати на формування ідейної спрямованості особового складу. Разом з тим відповідати за належний стан ідеологічної роботи у військах насамперед мають керівники органів військового управління, командири та начальники усіх рівнів. Оцінка стану ідеологічної роботи має стати одним із головних критеріїв загальної оцінки ефективності діяльності органів військового управління, командирів з'єднань, військових частин та їх заступників, – наголосив Віктор Алещенко.

Після завершення пленарного засідання учасники семінару продовжили свою роботу у трьох секціях: "Ідеологічна робота в системі морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил)", "Філософсько-методологічні та психолого-педагогічні проблеми військово-соціального управління" та "Правові аспекти військово-соціального управління".

Виходячи з вимог та завдань, визначених у Концепції ідеологічної роботи у ЗС України, учасниками семінару були сформульовані відповідні наукові рекомендації. Зокрема, професорсько-викладацькому складу Гуманітарного інституту НУОУ, а також фахівцям науково-дослідних інститутів і центрів запропоновано долучитися до участі у науковому супроводженні реалізації завдань та методичному забезпеченні системи ідеологічної роботи у військах. У розробці інструкції щодо організації та ведення ідеологічної роботи у Збройних Силах України та рекомендацій щодо запровадження інноваційних форм інформаційно-пропагандистського впливу на процес формування світогляду військовослужбовців та цивільної молоді з широким використанням сучасних комунікативних технологій.

mil.gov.ua

Віктор Янукович:

“З 1 травня інваліди війни та учасники бойових дій 1941-1945 років отримуватимуть підвищені пенсії”

З 1 травня інваліди війни та учасники бойових дій у період Другої світової війни 1941-1945 років отримуватимуть підвищені пенсії. Про це повідомив Президент України Віктор Янукович на урочистому зібранні з нагоди 68-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

“Новий щомісячний розмір пенсійної виплати становитиме 2 тисячі 548 гривень”, – сказав Глава держави.

Віктор Янукович також підкреслив, що державою в повному обсязі фінансуватимуться заходи для відвідання ветеранами місць бойової слави.

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Крок за кроком до асоціації

Прийняття Верховною Радою чергового пакета законопроектів наближає Україну та ЄС до підписання Угоди про асоціацію. Про це заявив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Клюєв.

За його словами, у вівторок парламент ухвалив кілька законів, прийняття яких входить у комплекс домовленостей між Україною та Євросоюзом, і, в тому числі, планом дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України.

Андрій Клюєв підкреслив, що одним з найбільш важливих документів, при доопрацюванні якого були об’єднані зусилля представників влади і опозиції, став законопроект про вдосконалення антикорупційної політики.

У вівторок також було прийнято закон, який удосконалює систему захисту персональних даних. Крім цього, парламент остаточно ухвалив закон про внесення змін до Кримінального кодексу України, що стосуються приєднання нашої країни до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, який доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності, повідомив Секретар РНБО.

“Усі гілки української влади працюють для того, щоб наблизити можливість підписання Угоди про асоціацію України та Євросоюзу. Радує, що в цьому питанні влада і опозиція знаходять спільну мову. Упевнений, що такою конструктивною має бути співпраця більшості політичних сил при проведенні всіх реформ”, – сказав Андрій Клюєв.

Указом Президента України від 12 березня 2013 р. № 127/2013 Секретарю РНБО України Андрію Клюєву було доручено здійснювати координацію діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері європейської інтеграції України та взаємодію з інститутами ЄС.

ПЛАНИ

“Мотор Січ” завершить модернізацію Мі-24В до кінця року

ПАТ “Мотор Січ” завершить модернізацію першого вертольота Мі-24В для потреб Збройних Сил України до кінця 2013 року. Про це повідомляє “Україна промислова” з посиланням на керівництво компанії.

На модернізованому вертольоті буде встановлено два двигуни ТВ3-117 ВМА-СБМ1В, які мають підвищену до 2500-2800 к.с. у порівнянні з базовим двигуном ТВ3-117ВМА (2200 к.с.) потужність. Вертоліт Мі-24В буде мати поліпшені льотно-технічні характеристики, насамперед, у частині швидкопідйомності та енергоозброєності і може успішно експлуатуватися в гірських районах та в умовах спекотного і вологого клімату.

АВІАРЕМОНТНА ГАЛУЗЬ

“Мотор” збільшив обсяги ремонту авіатехніки

У 2012 році ДП “Луцький ремонтний завод “Мотор”, яке входить до складу Державного концерну “Укроборонпром”, майже вдвічі збільшило обсяги ремонту авіаційної техніки. Про це повідомляє прес-служба ДК “Укроборонпром”.

– У 2011 році заводом було відремонтовано авіаційної техніки на загальну суму понад 146 мільйонів гривень. У 2012 році, після входження підприємства до складу Укроборонпрому, ремонт авіаційної техніки в діючих цінах перевищив 252 мільйони гривень. За перший квартал року ми вже відремонтували техніки на понад 53 мільйони гривень. Але потужності заводу дозволяють ремонтувати значно більші обсяги турбореактивних двигунів – від 700 до 1000 на рік, – зазначив директор підприємства Микола Матрунчик.

За його словами, на сьогодні 80% ремонтних робіт виконуються для іноземних замовників. За 2011-2013 роки підписано понад 40 контрактів на загальну суму понад 70 мільйонів доларів із замовниками з двадцяти країн світу.

РІШЕННЯМ КАБМІНУ

Присуджено премію за розроблення і впровадження інноваційних технологій

Кабінет Міністрів України розпорядженням від 29 квітня 2013 р. № 284-р присудив Премію КМУ у 2013 році за розроблення і впровадження інноваційних технологій працівникам ракетно-космічної галузі України.

За роботу “Розробка та впровадження у виробництво новітніх оптичних та гіротехнологій виготовлення та випробування кільцевих лазерів для високоточних гіроскопів навігаційних систем”: Вахлакову Олександру Юрійовичу – заступникові начальника науково-технічного комплексу – головному конструкторові напрямку казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Граждану Євгену Олександровичу – заступникові директора департаменту космічних комплексів Державного космічного агентства, Єфремову Віктору Володимировичу – заступникові директора – головному інженерові казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Максименку Василю Івановичу – заступникові начальника відділу науково-виробничого технологічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Настичу Віктору Миколайовичу – начальникові лабораторії науково-виробничого технологічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Уляницькій Ірині Йосипівні – начальникові лабораторії науково-виробничого технологічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Унтілову Юрію Петровичу – провідному конструкторові науково-технічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Фурсі Борису Дмитровичу – начальникові виробництва науково-виробничого технологічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”, Цимбалюку Олегу Володимировичу – начальникові Київського представництва генерального замовника – Державного космічного агентства, Юрчуку Юрію Дмитровичу – начальникові відділу науково-виробничого технологічного комплексу казенного підприємства спеціального приладобудування “Арсенал”.

За роботу “Створення основної конструкції першого ступеня ракети-носія “Антарес”: Бауліну Сергію Олексійовичу – першому заступникові Голови Державного космічного агентства, кандидатові технічних наук, Бондарю Михайлу Анатолійовичу – першому заступникові генерального директора державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Давиденку Сергію Олександровичу – провідному конструкторові комплексу державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Дегтяреву Олександру Вікторовичу – генеральному конструкторові – генеральному директорові державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, доктореві технічних наук, Денисову Віктору Івановичу – заступникові генерального директора з виробництва державного підприємства “Виробниче об’єднання Південний машинобудівний завод імені О.М.Макарова”, Кушнарьову Олександру Павловичу – першому заступникові генерального конструктора – генерального директора державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Сіренку Володимиру Миколайовичу – начальникові науково-технічного комплексу проектних розрахунків і інженерного аналізу державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Федорову Віктору Михайловичу – заступникові начальника центру 1 – начальникові комплексу № 3 державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Шевцову Євгену Івановичу – головному конструкторові, начальникові конструкторського бюро державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К.Янгеля”, Щеголю Віктору Андрійовичу – генеральному директорові державного підприємства “Виробниче об’єднання Південний машинобудівний завод імені О.М.Макарова”.

Цим розпорядженням у 2013 році розмір Премії Кабінету Міністрів України за розроблення і впровадження інноваційних технологій становить 180 тис. гривень кожна.

Андрій Клюєв:

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

“У поточному році військовослужбовці України візьмуть участь у 24-х міжнародних навчаннях”

Україна продовжує розширювати участь власних військовослужбовців у міжнародних навчаннях. Про це заявив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Клюєв.

За його словами, це дає можливість не лише вдосконалювати вишкіл українських солдатів, а й навички взаємодії з підрозділами інших країн, дозволяє використовувати сучасний досвід розвитку збройних сил різних держав у реформуванні вітчизняної армії.

Андрій Клюєв повідомив, що в планах на цей рік – участь Збройних Сил України у 24-х міжнародних навчаннях, 6 з яких будуть проведені на території нашої країни.

За його словами, в Україні заплановано проведення українсько-російських і українсько-білоруських навчань ППО. Їх метою стане відпрацювання взаємодії органів управління та чергових сил протиповітряної оборони з протидії терористам і надання допомоги повітряному судну, що зазнає лиха.

У липні близько 2-х тисяч військовослужбовців України та Росії в акваторії Чорного моря будуть відпрацьовувати спільні антитерористичні дії в рамках навчань “Фарватер миру – 2013”, повідомив Секретар РНБО України. Він нагадав, що після тривалої перерви ці навчання були відновлені і тепер мають відбутися четвертий рік поспіль.

За словами Андрія Клюєва, також на липень заплановано українсько-американські навчання “Сі Бриз – 2013”, які традиційно мають пройти в районі Одеси. До 2,5 тисяч військовослужбовців України, США та інших країн відпрацьовуватимуть антитерористичні, антипіратські та гуманітарні операції.

Секретар РНБО України зазначив, що з кожним роком кількість держав, що беруть участь у міжнародних навчаннях на території України, збільшується. Так, в українсько-американських навчаннях “Репід Трайдент – 2013”, які також в липні пройдуть на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки (Яворівський район, Львівська область), може взяти участь близько півтори тисячі осіб з 19 країн. Цього року акцент тренувань миротворчих місій буде робитися на використання аеромобільних підрозділів і багатоцільових вертольотів Мі-8.

За словами Андрія Клюєва, метою навчань “Кленова арка-2013”, які відбудуться там же у вересні цього року, стане підготовка багатонаціонального українсько-польсько-литовського батальйону до ведення бойових дій в рамках миротворчих операцій в умовах міста.

Секретар РНБО України також повідомив, що окрім цього у поточному році запланована участь військовослужбовців Збройних Сил України у 18-ти багатонаціональних навчаннях на території Росії, Білорусі, Казахстану, США, Німеччини, Франції, Іспанії, Ісландії, Польщі, Словаччини та Молдови.

Андрій Клюєв підкреслив, що для України важливо максимально використовувати можливості міжнародних навчань для підвищення боєздатності та професійного рівня вітчизняної армії, особливо, в процесі її реформування та модернізації.

НА ПОЛЬОТАХ...

Підготовка триває за планом

У курсантів-випускників льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба тривають практичні польоти на військових літаках типу Л-39 та вертольотах Мі-8МТ. Льотний вишкіл майбутніх офіцерів відбувається в рамках цьогорічної льотної практики на аеродромі навчальної авіаційної бригади, що дислокується в Чугуєві.

- Наразі підготовка льотних кадрів йде за планом. Курсанти виконують польоти у парі з досвідченими льотчиками-інструкторами нашої бригади, а вже на початку літа у них розпочнеться програма, що передбачає самостійні вильоти, - розповів командир бригади військовий льотчик першого класу Геннадій Дубовик.

На цьогорічну льотну практику четвертокурсникам відведено часу до кінця літа, після чого вони приступлять до складання Державних іспитів, а вже восени у них відбудеться випуск. До цього усі курсанти успішно пройшли курс наземної підготовки, виконали обов'язкові стрибки з парашутом.

Відтак, майбутніми офіцерами тільки протягом однієї льотної зміни здійснюється близько 100 вильотів із загальним часом у небі більше 20 годин. Під час польотів курсанти, які навчаються літати на літаках Л-39, відпрацьовують виїзні польоти в зону на простий пілотаж та польоти за маршрутом на середній висоті. Курсантами-вертольотниками - польоти на висіння та по колу. В кращу сторону льотчиками-інструкторами відзначаються курсанти Олексій Зубрицький, Роман Сидоров та Олег Клімов. Також слід додати, що на аеродромі бригади відбуваються й польоти курсантів, які навчаються на військово-транспортному літаку Ан-26Ш.

Дмитро Чалий. м. Харків.
Фото автора.

ПРИСЯГА

В урочистій обстановці, зі зброєю в руках

11 травня у бригаді тактичної авіації Повітряного командування "Центр" в урочистій обстановці, зі зброєю в руках, біля Бойового прапора частини, військову присягу на вірність Українському народові склали молоді солдати строкової служби призову "Весна - 2013". Урочистості традиційно розпочалися винесенням Бойового прапора з'єднання і виконанням Державного гімна України.

Новобранців зі святом привітали заступник командира Повітряного командування "Центр" з авіації – начальник авіації полковник Андрій Ярецький, ТВО командира бригади тактичної авіації підполковник Павло Рудченко, представники ветеранських організацій Василькова, духовенство, рідні, близькі та друзі.

Вітаючи військовослужбовців, полковник Андрій Ярецький зазначив, що армія – це інститут, де виховується в людині командний дух і сила волі, стриманість, ввічливість, пунктуальність та відповідальність. Відтак, він побажав пройти цей шлях гідно, стати справжніми захисниками Батьківщини, відмінно нести службу та бути гордістю для командирів і батьків.

На завершення ритуалу настоятель Церкви Різдва Богородиці отець Іоан провів освячення та благословив молодих воїнів на ратну службу. Завершилася офіційна частина заходу проходженням урочистим маршем у складі підрозділів бригади. Варто зазначити, що цього дня у частинах Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України військову присягу на вірність Українському народові склали 460 солдатів.

Любов Киналь.
м. Васильків.

МИРОТВОРЧІСТЬ

Спільні навчання у небі Конго

На півдні Демократичної Республіки Конго відбулися спільні льотно-тактичні навчання між військовими контингентами Місії ООН та підрозділами армійської авіації Збройних сил цієї країни.

Метою навчань, які проводилися під керівництвом бригадного генерала Халіфа Джаведа, було відпрацювання елементів взаємодії між авіаційними і наземними підрозділами різних країн та здійснення керівництва діями підлеглих з повітря та з землі у разі загострення безпекової ситуації у регіоні.

Від українського контингенту до навчань було залучено групу авіаційного наведення та пару вертольотів Мі-24, від уругвайського та пакистанського вертолітних загонів – по два вертольоти Bell-212 та вертольоти Пума. Збройні сили Демократичної Республіки Конго представили вертольоти Мі-24.

Протягом навчань було проведено огляд території та розвідка визначених ділянок місцевості. За командою українських навідників із зони очікування визивалися українські та конголезькі вертольоти, які умовно атакували навчальні цілі. Також ударні вертольоти відпрацювали вправи щодо супроводу, прикриття та вогневої підтримки наземних підрозділів Місії ООН.

За підсумком спільних навчань бригадний генерал Халід Джавед відмітив професійність дій українців.

– До навчань такого рівня було вперше залучено авіацію Збройних сил ДР Конго. Завдяки українським авіанавідникам та екіпажам Мі-24 вони виконали заплановані завдання.

Протягом цих навчань українські екіпажі Мі-24 провели 8 льотних змін, налітавши в Африканському небі більше двадцяти годин.

Сьогодні екіпажі українського окремого вертолітного загону у Демократичній Республіці Конго продовжують виконувати завдання Місії ООН з розвідки місцевості та патрулювання районів, що входять до зони їх відповідальності.

Вже 15 травня льотний склад 18-го окремого вертолітного загону ЗС України Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго в черговий раз взяв участь у заліковому тренажі та склав заліки з правил експлуатації авіаційної техніки. Захід, який відбувся під загальним керівництвом заступника командира окремого вертолітного загону підполковника Володимира Партики, проведено відповідно до Настанови з інженерно-авіаційного забезпечення бойових дій та бойової підготовки авіації Збройних Сил України.

Протягом двох годин начальники груп інженерно-авіаційної служби вертолітного загону за напрямами діяльності провели практичні тренажі та прийняли заліки у командирів екіпажів, льотчиків-операторів та бортових техніків в кабінах бойових вертольотів Мі-24.

Як зазначив начальник групи обслуговування і регламенту авіаційного обладнання майор Олег Пушкарук, досконале знання авіаційної техніки є запорукою безпечного виконання польотних завдань, особливо в умовах гірської місцевості, де великі перепади висоти є звичайним явищем.

– Перевірка показала, що всі шістнадцять офіцерів, які пройшли тренажі та склали заліки, мають рівень знань, який дозволяє допустити їх до польотів, – зазначив майор Олег Пушкарук.

Віктор Шубець. Фото автора.

Контрактна армія – не перспектива, а завдання сьогодення

Сьогодні, коли раз по раз лунають різні думки з приводу переходу українського війська на контрактний принцип комплектування, на думку фахівців часто не зважають. В Управлінні особового складу Повітряних Сил Збройних Сил України вже накопичений чималий досвід роботи з комплектування посад рядового та сержантського складу військовослужбовцями за контрактом. З проханням роз'яснити ситуацію, що склалася, наш кореспондент звернувся до начальника Управління особового складу – заступника начальника штабу Повітряних Сил Збройних Сил України полковника Олександра Лівіцького.

– Олександре Станіславовичу, вже не перший рік у Повітряних Силах ЗС України проводиться комплектування посад рядового та сержантського складу військовослужбовцями за контрактом. Свого часу був визначений перелік військових частин, в яких всі посади можуть бути укомплектовані військовослужбовцями цієї категорії. Скільки зараз таких військових частин і чи є плани з чітко визначеними термінами переходу тих чи інших військових частин на комплектування посад рядового та сержантського складу військовослужбовцями за контрактом?

– Свого часу у порядку експерименту було прийнято рішення про те, що у деяких військових частинах ПС ЗС України всі посади рядового та сержантського складу можуть бути укомплектовані військовослужбовцями за контрактом. Таких військових частин було всього 21, дислокуються вони в різних регіонах нашої держави. Проте експеримент пройшов, і досвід комплектування солдатами та сержантами показав, що є багато бажаючих проходити службу за контрактом не тільки в цих частинах, а й в інших. Тому Командування ПС ЗС України неодноразово зверталося з клопотанням про перегляд цього списку. Нам пішли назустріч. З лютого 2013 року вже немає ніяких обмежень на комплектування посад рядового та сержантського складу військовослужбовцями за контрактом. Так, на сьогодні у 57% військових частин ПС ЗС України посади рядового та сержантського складу укомплектовані виключно військовослужбовцями військової служби за контрактом.

Щодо переходу військових частин на комплектування лише військовослужбовцями за контрактом, то наші плани нічим не відрізняються від ситуації у всіх Збройних Силах. Міністром оборони України затверджений План переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями військової служби за контрактом у 2013 – 2014 роках, начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України затверджений План основних заходів забезпечення переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями військової служби за контрактом у 2013 – 2014 роках, відповідно до яких і проводиться повсякденна копітка робота на усіх рівнях. І вже сьогодні ми маємо позитивні зрушення. Так, з початку року на військову службу за контрактом до Повітряних Сил прийнято близько дев'ятисот осіб, що в п'ять разів більше в порівнянні з аналогічним періодом минулого року. Одночасно із зростанням чисельності військовослужбовців військової служби за контрактом ми зменшуємо чисельність військовослужбовців строкової служби.

– В які частини, бойові чи частини забезпечення, з більшим бажанням йдуть служити військовослужбовці за контрактом? Який відсоток укомплектованості посад рядового та сержантського складу військовослужбовцями за контрактом?

– Якщо говорити загалом, то на сьогодні у частинах ПС ЗС України близько 65 % посад солдатів та сержантів обіймають військовослужбовці за контрактом. Цього року перший контракт вже уклали близько семисот молодих людей, ще близько 150 – повторний.

Говорити про те, що більше військовослужбовців за контрактом бажають служити в бойових частинах чи частинах забезпечення було б не коректним. Визначальними в цьому питанні є інші фактори. Перш за все, стан грошового забезпечення та житлом. Здавалось би, в Криму молоді люди можуть заробити більше. Проте це – сезонний заробіток, та й доступний він лише для тих, хто живе безпосередньо на узбережжі. Також слід наголосити на тому, що у військових частинах, які дислокуються в Криму, військовослужбовці отримують подвійне грошове забезпечення. Наприклад, військовослужбовець, який тільки-но призваний на військову службу за контрактом, отримує близько 3 тисяч гривень. Військова служба за контрактом – це, перш за все, стабільність. З метою врегулювання даних питань та підвищення престижу військової служби постановою КМУ від 13.03.13 № 889 встановлено поетапне збільшення грошового забезпечення усім категоріям військовослужбовців в таких розмірах місячного грошового забезпечення: з 01.04.13 – у розмірі 20 %;
з 01.09.13 – у розмірі 40 %;
з 01.01.14 – у розмірі 60 %;
з 01.04.14 – у розмірі 80 %;
з 01.07.14 – у розмірі 100 %.

Проблема забезпечення житлом гостро стоїть по всій Україні. Військовослужбовці за контрактом, як правило, не залишені з нею наодинці, на відміну від своїх одноліткiв. Знайти житло допомагають командири, до того ж в багатьох частинах є гуртожитки, є перспектива покращення житлових умов. Так, зараз діє програма з переобладнання типових солдатських казарм на будівлі для проживання військовослужбовців за контрактом. На першому поверсі – службові приміщення: кімната для зберігання зброї, для переодягання, канцелярії, кабінети посадових осіб, інформаційний центр, а на інших поверхах – житлові кімнати, де солдати та сержанти будуть жити в кімнатах по два-три чоловіки. Зараз саме за такою, оновленою концепцією заплановано будівництво гуртожитків-казарм в Севастопольському, Житомирському та Миколаївському гарнізонах. Гуртожиток для контрактників ми маємо в Старокостянтинові та Миргороді.

– Коли говорять про українських контрактників, перш за все відмічають, що на ці посади з більшим задоволенням йдуть молоді жінки та дівчата. Чи правильна така думка? Який відсоток у Повітряних Силах контрактників-чоловіків і чи не заважає різниця статі виконувати поставлені завдання бойового навчання, чергування, повсякденної життєдіяльності?

– Так, українські дівчата та молоді жінки з задоволенням укладають контракт. У військових частинах є певний, і досить значний, відсоток посад, на які можна приймати жінок. У військових частинах ПС ЗС України це зв'язківці, планшетисти, бухгалтери, медичні працівники, діловоди, інші спеціалісти. І майже всі ці посади зайняті жінками. На сьогодні близько третини військовослужбовців за контрактом – жінки. Вони гідно виконують свої функціональні обов'язки у складі бойових розрахунків, під час несення бойового чергування і в "буденному житті". Про це говорять численні заохочення та сержантські погони на тендітних жіночих плечах.

Командири частин безпосередньо беруть участь у відборі бажаючих вступити на військову службу за контрактом і, приймаючи на ту чи іншу посаду жінку, вони наперед знають, чи буде вона залучатися до несення бойового чергування, чи ні. Якби статеві ознаки мали б вирішальне значення, то співвідношення чоловіків та жінок у військових одностроях було б іншим. Отже, досвід сьогодення свідчить про те, що з завданнями бойового навчання, чергування, повсякденної життєдіяльності українські жінки-військовослужбовці справляються так само достойно, як і чоловіки.

– Серед контрактників є певний відсоток осіб з вищою освітою. Чи є приклади службового росту таких військовослужбовців з присвоєнням їм офіцерських звань та призначенням на відповідні посади? Які вимоги до таких військовослужбовців?

– Так, у нас є приклади, коли військовослужбовцям сержантського складу у званні прапорщик чи старший прапорщик присвоювалося первинне офіцерське військове звання. За останні роки 43 колишні прапорщики та сержантив носять офіцерські погони. Тільки цього року первинне офіцерське звання присвоєне 3 військовослужбовцям, минулого – 15, у 2011 –13.

Відповідними керівними документами визначено порядок присвоєння офіцерських звань військовослужбовцям сержантського складу.

Головне – порядок проходження служби. Сержант, котрий претендує на отримання офіцерського звання, повинен пройти відповідні сходинки службового зростання, передбачені для військовослужбовців рядового та сержантського складу: спочатку – навчальний підрозділ. Потім – служба у військовій частині. Навчання у "сержантському" навчальному закладі за відповідним профілем підготовки. Отримання військового звання "молодший сержант". Потім знову служба, поступове зростання з однієї сходинки на іншу. Сержант, старшина, прапорщик. Бажання удосконалювати професійну майстерність та бездоганний послужний список.

Керівними документами визначено певний перелік посад, при вислузі встановленого терміну на яких може розглядатися питання про присвоєння первинного офіцерського звання. У кандидата, крім всього іншого, повинна бути цивільна вища освіта за профілем військової спеціальності. Наприклад, з часом, після закінчення відповідних курсів, випускник педагогічного університету за фахом "вчитель географії" може стати начальником апаратної зв'язку. Проте лейтенантом-зв'язківцем йому не стати: освіта не відповідає. А от випускник політехнічного інституту, який отримав спеціальність, пов'язану з експлуатацією радіоелектронних приладів, та обіймає ту ж посаду може претендувати на отримання офіцерського звання.

Також хотілося б наголосити на тому, що військовослужбовець військової служби за контрактом під час проходження військової служби має можливість продовжувати навчання у цивільному вищому навчальному закладі, яке він розпочав до підписання контракту. З метою професійного удосконалення після укладання другого та наступних контрактів він також може вступати до цих закладів та навчатися там на заочній формі, підвищуючи свій рівень освіти.

На даний час у ЗС України проводяться заходи з удосконалення системи військової освіти та оптимізації мережі військових навчальних закладів. Це дозволить при збереженні цілісності системи підготовки військових фахівців забезпечити випуск військовослужбовців з високим рівнем професіоналізму та зменшити бюджетні видатки на утримання.

– Спасибі за ґрунтовні роз'яснення.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото автора.

Пам’ять не має термінів давності

Столиця української військової авіації День Перемоги відзначила традиційно. Так, за день до свята, з нагоди 68-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років, у Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України пройшов день відкритих дверей.

Захід розпочався із покладання квітів до комплексу “Вшанування пам’яті захисників Вітчизни”, участь в якому взяли керівний склад Командування Повітряних Сил Збройних Сил України та ветерани Великої Вітчизняної війни, Збройних Сил.

Під час вітальної промови командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак привітав усіх з наступаючим святом, нагородив відзнаками та почесними грамотами ветеранів Великої Вітчизняної війни. За його словами, сьогодні до списків бойових військових частин Повітряних Сил зараховано почесними солдатами 18 воїнів-фронтовиків. 15 частин гідно носять почесні найменування, присвоєні в роки Великої Вітчизняної. У 2005 році Харківському університету Повітряних Сил присвоєно ім’я тричі Героя Радянського Союзу маршала авіації Івана Кожедуба. Зараз проводиться робота щодо присвоєння Севастопольській бригаді тактичної авіації імені ще одного повітряного аса – тричі Героя Радянського Союзу маршала авіації Олександра Покришкіна.

– Воїни-авіатори свято бережуть традиції старших поколінь примножуючи їх щоденною ратною службою, виконуючи відповідальні завдання з охорони повітряного простору держави. На прикладах самовідданого служіння Вітчизні, проявленого радянськими воїнами в роки Великої Вітчизняної війни, виховуються військовослужбовці наймогутнішого виду українського війська, – наголосив генерал-лейтенант Юрій Байдак.

З музичним привітанням перед ветеранами та гостями-вінничанами виступили артисти Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил.

У ході дня відкритих дверей усі бажаючі мали змогу ознайомитися з експозицією Військово-історичного музею Повітряних Сил Збройних Сил України. Крім того, усі охочі скуштували смачної “солдатської каші”.

9 травня військовослужбовці Вінницького гарнізону спільно з ветеранами, керівниками органів місцевого самоврядування, представниками громадських організацій, студентською та учнівською молоддю взяли участь у загальноміських святкових заходах присвячених Дню Перемоги.

З ранку у храмах міста відбувся молебень за загиблими воїнами. Продовжились урочистості біля пам’ятних місць і меморіалів у Центральному парку культури та відпочинку.

У мітингу-реквіємі з покладанням квітів до Вічного вогню, що на Меморіалі Слави, взяли участь командувач Повітряних Сил генерал-лейтенант Юрій Байдак, керівництво області та міста, ветерани війни, військовослужбовці гарнізону та інші.

Продовжилися урочистості святковою ходою центральною вулицею міста від площі Незалежності до Центрального парку культури та відпочинку. Головну колону очолила військова техніка років Великої Вітчизняної та ветерани-прапороносці.

Артисти Центру військово-музичного мистецтва, крокуючи містом, виконали низку вокально-хореографічних композицій на теми воєнних років. Згодом, на площі біля літнього театру у центральному міському парку, військові музиканти взяли участь у фестивалі духових оркестрів та концертній програмі професійних і аматорських колективів.

Сергій Фурдик.
Фото автора та Юрія Ігната.

9 травня 2013 року авіатори Бреславського полку армійської авіації, що дислокується в місті Новому Калинові на Львівщині, провели поминальну літургію та освячення могили бойового льотчика, який загинув у роки Другої Світової війни.

– Ще задовго до Дня Перемоги ми дізналися про існування в селі Луки поблизу розташування полку забутого поховання військовослужбовця часів Великої Вітчизняної війни, – розповідає заступник командира полку з виховної роботи підполковник Олег Поліщук. – Провели певну пошукову роботу і дізналися, що захоронений там лейтенант Городенцев Анатолій Іванович, 1916 року народження, уродженець міста Одинцово Московської області. Він був збитий у повітряному бою і загинув поблизу села Луки на Самбірській землі 2 серпня 1944 року. Авіатори полку це поховання віднайшли, реставрували, привели в порядок могилу.

Десятки років могила льотчика була забута та покинута, але завдяки вертолітникам 9 травня 2013 року на ній пройшли урочисті заходи та поминальна служба за участі настоятеля церкви святого Володимира міста Нового Калинова отця Ярослава. В цей день сюди прийшов і правнук жителя села Луки, який після падіння літака пілота лейтенанта Городенцева перевіз тіло загиблого льотчика в село, де його поховали місцеві жителі. Також вшанувати пам’ять загиблих в роки війни разом з військовослужбовцями прийшли їхні старші колеги – ветерани Великої Вітчизняної війни, праці, ветерани частини Йосип Гураль та Лев Турлай.

– Пам’ять про загиблих ніколи не згасне у наших серцях, і подвиг, який минулі покоління зробили для нас, ми не маємо права забувати, – зазначив командир частини полковник Юрій Вербельчук, – низький їм уклін та велика шана.

– Відтепер наші військовослужбовці взяли шефство над могилою загиблого, – зазначив підполковник Олег Поліщук, – тож вона завжди буде доглянутою, а пам’ять про бойового пілота передаватиметься від покоління до покоління.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.

В Криму, на території “Радянської балки”, що в Інкермані (Балаклавський район Севастополя), відбулись урочисті заходи з нагоди Дня звільнення Севастополя від німецьких загарбників та Дня Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

У 2011 році військовослужбовці бази озброєння Військово-Морських Сил ЗС України спільно із Севастопольським благочинним фондом спорудили в “Радянській балці” 18-метрову металеву драбину-підйомник на ділянку скелі, що розташована на прилеглій до військової частини території. Згодом на ній встановили Поклінний хрест та відновили підхід до меморіальної дошки техніку-інтенданту лейтенанту Прокофію Саєнку, який 29 червня 1942, коли фашисти вже наблизилися до арсеналу, здійснив підрив штольні.

Сьогодні до Поклінного хреста та пам’ятника прийшли ветерани, представники Інкерманської міської адміністрації, діти місцевих шкіл. Свято розпочалося з піднятття Державного прапора України та прапора Перемоги у супроводі Державних гімнів України та Радянського Союзу.

Виступаючи перед присутніми, командир бази озброєння ВМС ЗС України капітан 2 рангу Едуард Карпов зазначив: “Вже більше півстоліття на українську землю не ступала нога агресора. Мир, який завоювали солдати перемоги, – це найдорожче, що нам дісталося у спадок. Наш обов’язок не втратити його”.

Цікавинкою заходу стала виставка стрілецького озброєння часів Великої Вітчизняної війни поруч із сучасними зразками. Також усі бажаючі змогли відвідати одну із діючих штолень. побудовану після війни, загальною довжиною 650 метрів та побачити на власні очі, як зберігаються ракетні боєприпаси.

Олексій Мазепа.

У Харкові святкові заходи, присвячені 68-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні, відбулися на площі Свободи, і участь у них взяло понад 1500 військовослужбовців з декількох військових гарнізонів. Зокрема, на головній площі міста для ветеранів та харків’ян було проведено військово-театралізований захід під назвою “Дякуємо, солдати, вам!”. А свою вправність у поводженні з карабінами продемонстрували дівчата-курсанти.

Урочистим проходженням порадували присутніх військовослужбовці гарнізону з військових частин та ВВНЗ. Окрім цього, свій стройовий вишкіл продемонстрували й запрошені на свято військовослужбовці Академії Військово-Морських Сил імені Павла Нахімова, парашутно-десантної бригади 6-го армійського корпусу, Академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного та курсанти-випускники Воронезького військового навчально-наукового центру ВПС Військово-повітряної академії ЗС Росії.

Поряд із площею для ознайомлення розмістили понад 20 одиниць військової техніки, яка знаходиться на озброєнні Збройних Сил України, а також 9 одиниць ретро-техніки часів Другої світової війни.

Після основної частини для ветеранів було організовано роботу польової кухні, де вони змогли скуштувати солдатської каші з обов’язковими символічними 100 грамами за тих, хто поліг на полі бою. Завершився захід святковим салютом під тематичну музику.

Дмитро Чалий. м. Харків.
Фото автора.

Третій рік поспіль Луганськ відзначає День Перемоги акцією “стрічка пам’яті”.

На честь річниці Великої Перемоги ветерани, мешканці обласного центру та гості регіону побачили проходження урочистим маршем десяти парадних розрахунків з числа військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань. Командував урочистим проходженням військ виконуючий обов’язки начальника Луганського гарнізону полковник Анатолій Кучеренко.

– Загальна чисельність військовослужбовців, які продемонстрували свій стройовий вишкіл, склала понад 500 осіб. Вважаю, що своїми службовими досягненнями ми, нинішнє покоління захисників Вітчизни, доводимо, що є гідними слави попередніх поколінь, – зазначив полковник Анатолій Кучеренко наприкінці заходу.

Кульмінацією військового дійства стало виконання ліцеїстами підрозділу почесної варти Луганського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою “Кадетський корпус ім. Героїв Молодої гвардії”, які провели показовий виступ зі зброєю.

Віталій Агафонов. м. Луганськ. Фото автора.

15 ТРАВНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СІМ'Ї

Тато, мама і чотири "я" – така велика й дружна сім'я!..

З одного боку, це – звичайна сім'я українських військовослужбовців: тато і мама – контрактники, діти – майбутні захисники Вітчизни, сини. Але з іншого... По-перше, і Олександр, і Наталія Курінні проходять військову службу в одній військовій частині. По-друге, не у звичайній стройовій частині, а у "мозковому центрі" одного з видів Збройних Сил України – командному центрі Повітряних Сил. Ну, і не можна не відзначити, що це – не пересічна сім'я, у якій виховується одна-дві дитини: у родині Курінних – шестеро чоловік, тато з мамою та четверо схожих один на одного мало чи не як близнюки братів!..

В армії подружжя Курінних служить не так вже й давно, проте, звичайно, вже далеко не за першим контрактом: вислуга років планшетиста взводу планшетистів роти управління командного центру старшого солдата Наталії Курінної складає 6 років, а заступник командира взводу контролю повітряної обстановки цієї ж роти старший сержант Олександр Курінний не так давно "закрив" свою першу календарну десятирічку. Проте для кожного з молодих людей ці роки пройшли по-різному: Наталія весь час служить на одному місці, а для Олександра, що, зрештою, не є дивним у добу реформування вітчизняного війська, це – вже четверта військова частина, третя структура, другий вид Збройних Сил. Та про все, як то кажуть, по порядку...

Сашко Курінний народився і виріс у Вінниці. Служити Батьківщині він пішов за прикладом батька. Старший прапорщик прослужив у радіотехнічних військах ППО Збройних сил Радянського Союзу півтора десятиліття, втім, до заслуженої пенсії йому дослужити не вдалося, але це – історія з політичним відтінком... Справа в тому, що дід Сашка, на честь якого, власне, і був названий хлопець, був поетом-дисидентом, національно свідомим українцем, який за свої політичні погляди, а надто – за вірші про вільну Україну, був засланий до таборів. Там він провів 11 років, кращих років свого життя. Коли його синові-прапорщику до пенсії залишалося не так вже й довго, "особісти" таки розкопали усі подробиці, і Святослав Олександрович був звільнений з війська. У пам'ять про батька, вже після смерті політв'язня Олександра Курінного, коли збулася мрія всього його життя й Україна здобула Незалежність, його діти власним коштом видали збірку віршів поета-дисидента під назвою "Констанція".

Внук політв'язня закінчив у Вінниці школу та професійно-технічне училище, а коли прийшов час, взув солдатські чоботи. У 2000 році Олександр Курінний був призваний до лав Збройних Сил. Строкова Сашка пройшла у славетних ВДВ, які, тоді, щоправда, цієї назви ще не мали, проте у народі інакше їх і не іменували. У 95-й окремій аеромобільній бригаді 8-го армійського корпусу Сухопутних військ заступник командира аеромобільного взводу сержант Курінний відслужив весь термін своєї строкової служби. Звільнившись у запас, із 15 парашутними стрибками за плечима та досвідом участі у навчаннях різного рівня й на різних полігонах Збройних Сил України, Олександр повернувся додому. У Вінниці він влаштувався на роботу до однієї зі структур оборонного відомства – у Вінницькому інженерно-будівельному управлінні Міністерства оборони України. Тоді ж вчорашній сержант-десантник одружився з коханою дівчиною Наталкою. Наталія – також корінна вінничанка, закінчила школу та коледж. Невдовзі у молодого подружжя Курінних з'явився на світ первісток, якого нарекли Назаром...

Після двох років цивільної роботи у Міноборони Олександр якось зустрів одноополчанина, який якраз збирався укласти контракт із начальником Вінницького зонального відділу Військової служби правопорядку та призватися на військову службу за контрактом. Ідея товариша Сашкові сподобалася, і він пішов на Червоноармійську, де знаходиться зональний відділ ВСП.

Близько трьох років сержант Курінний служив у ВСП на посаді старшого радіотелефоніста взводу патрульно-постової служби, а згодом перевівся до окремої бази забезпечення штабу Командування Повітряних Сил на посаду командира відділення взводу охорони. У цей самий час на військову службу за контрактом пішла й Наталія Курінна, уклавши контракт із начальником командного центру. Згодом на КЦ перевівся й Олександр. Відтоді, хоч і у різних взводах, чоловік із дружиною служать в одному підрозділі.

Відповідно до специфіки своєї військової служби, старший солдат і старший сержант Курінні беруть участь у всіх, без винятку, навчаннях, де задіяні екіпажі, розрахунки, підрозділи, частини та з'єднання Повітряних Сил. Нерідко у складі командного центру під час навчань виїжджають до захищеного командного пункту Командування Повітряних Сил, де виконують свої обов'язки вже у польових умовах.

А ще Олександр і Наталія Курінні виховують чотирьох прекрасних синочків – Назара, Олексія, Іллю та Матфея. Найстаршому – 12 років, наймолодшому – лише три. Курінні пишаються своїми синами й кожну вільну від служби хвилину присвячують їх вихованню. Попри зайнятість по службі, їм це вдається! Так, наприклад, Назар Курінний є кращим учнем свого класу та одним із кращих учнів школи, має близько десяти листів-подяк, а його фото красується на Дошці пошани школи, в якій навчається хлопець. Крім цього, минулого року він став лауреатом Всеукраїнської олімпіади з математики. Тоді серед 5000 учасників Назар виборов перше місце, чим і родина, і його однокласники дуже пишаються. Не відстають від старшого брата й Курінні-молодші. Усі четверо братів, і навіть меншенький, трирічний, займаються рукопашним боєм, троє старших, школярі, постійно беруть участь в різноманітних олімпіадах. Словом, у цій родині українських військовослужбовців зростають чудові діти, якими не можна не пишатися!

Олексій Тригуб.

ЗВІТНИЙ КОНЦЕРТ

На сцені – юні таланти

Музичний подарунок для військовослужбовців Харківського гарнізону та їхніх близьких підготували творчі колективи, що успішно діють у 9-му гарнізонному Будинку офіцерів.

Свої творчі здібності у рамках проведення звітного концерту на сцені продемонстрували представники 19 гуртків.

Розпочали концертну програму наймолодші артисти з гуртка народного танцю. П'яти-шестирічні танцюристи виконали композицію "Чобіточок". Після них на сцену вийшли старші – юніори спортивно-танцювального клубу "Легенда". У його складі знаходяться десятки людей віком від 4 років і далі – без обмеження. Спортсмени-аматори також були нагороджені чисельними оплесками глядачів за досконале виконання програм європейського та латиноамериканського танцю.

Сподобалися усім і оригінальні виступи дитячого колективу спортивно-естрадного танцю "Візаві" та гра на музичних інструментах вихованців гуртка "Струна".

– У стінах нашого закладу культури навчається близько 300 юних талантів. Деякі гуртки працюють вже понад 30 років, як, приміром, гурток крою та шиття чи спортивно-танцювальні клуби "Легенда" й "Мрія". Сьогодні ви змогли оцінити майстерність деяких із наших артистів. Сподіваюся, глядачам сподобався наш звіт-концерт, – зазначив наприкінці заходу начальник гарнізонного Будинку офіцерів майор Володимир Росляк.

Дмитро Горбунов,
м. Харків.
Фото автора.

З НАГОДИ СВЯТА

В честь Великой Победы поднялись в небо Херсона 68 воздушных змеев

9 мая 2013 года в честь 68-й годовщины Великой Победы советского народа над фашистской Германией в небо над Херсоном поднялись 68 воздушных змеев с изображением главной награды полководцев Великой Отечественной войны – ордена Победы. Отмечать этот праздник, поднимая в небо боевые награды победителей, для членов Херсонской городской детской общественной организации "Ассоциация воздушных змеев уже стало традицией. Первым, поднявшимся в небо в 2010 году, был орден Славы. В 2011 это был орден Адмирала Нахимова. В 2012 году воздушные змеи с изображением ордена Отечественной войны были изготовлены на фольгированной металлизированной пленке.

9 мая учителя, дети и их родители собрались в городском парке Славы. Ребята продемонстрировали свои воздушные змеи с изображением орденов. После торжественного открытия праздника все участники на малом леере совершили запуски. Затем школьники города разделились на 3 группы по районам: Суворовский, Комсомольский и Днепровский. Соединив свои воздушные змеи в "поезда", они совершили их запуск под восторженные возгласы родителей и всех окружающих.

Оригинальный воздушный змейковый "поезд" из 20 вагонов с изображением орденов Победы изготовила и запустила Марина Васильева, ученица 10-б класса школы № 45. К каждому своему воздушному змею она распечатала изображение полководца, награжденного орденом Победы: К.К.Рокоссовский, И.С.Конев, Р.Я.Малиновский, Ф.И.Толбухин, Л.А.Говоров, С.К.Тимошенко, А.И.Антонов, К.А.Мерецков, Л.И.Брежнев, Иосип Броз Тито, Бернард Лоу Монтгомери, Дуайт Давид Эйзенхауэр, Михал Роля-Жимерский и король Румынии Михай. Дважды были отмечены этой наградой Г.К.Жуков, А.М.Василевский, И.В.Сталин. Свои первые ордена Победы они получили за освобождение правого берега Днепра, за освобождение Украины от коричневой чумы.

Праздник не мог бы состояться без поддержки спонсоров городской детской общественной организации "Ассоциация воздушных змеев": народного депутата Украины В.Сальда, Херсонского областного отделения Укртелекома (директор В.Фирман), ТОВ ВКФ "Идеал" (директор Д.Выждов), Херсонской областной организации ТСОУ (председатель И.Сабадаш), ЧФ "Коника" (оператор С.Арканов), ОАО "Херсонский хлебокомбинат" № 1 (председатель правления Н.Дуровой), нотариуса Н.Шевченко.

Мы просим Всех, кого заинтересовала наша Акция, продолжить ее 22.06.2013 в День Скорби, день начала Великой Отечественной войны.

Председатель городской детской общественной организации "Ассоциация воздушных змеев", кандидат психологических наук, гражданин Мира, член Евроталанта (37), МИЛСЕТ и Эвристики, член Ассоциаций воздушных змеев: Сингапурской (98), Итальянской (480) Алексей Зверик.

Воєнна наука: сучасний стан та перспективи подальшого розвитку

Воєнна наука як система знань про воєнно-стратегічний характер війни, шляхи запобігання їй, підготовку збройних сил і країни до відбиття агресії, закономірності, принципи та способи ведення збройної боротьби щодо захисту держави сьогодні відіграє роль важливого чинника державного будівництва України. Подальший її розвиток та зміцнення обороноздатності держави перебувають у прямій залежності. Тому ефективність розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України напряму залежатиме від якісного вирішення сьогоднішніх завдань воєнної науки. Напередодні професійного свята науковців, яке відзначається щорічно у третю суботу травня, про сучасний стан воєнної науки та її перспективи ми дізналися у розмові з начальником штабу – першим заступником командувача Повітряних Сил Збройних Сил України кандидатом технічних наук генерал-майором Артуром Артеменком.

– Товаришу генерал-майор, яке значення, на Вашу думку, має воєнна наука для подальшого розвитку Повітряних Сил?

– Реалізація визначених завдань подальшого розвитку Збройних Сил України сьогодні неможлива без ретельного аналізу спланованих заходів реформування, обґрунтування раціональних шляхів вирішення проблемних питань, пов’язаних з підвищенням боєготовності та боєздатності військ (сил), удосконаленням системи їх підготовки, створенням сучасних зразків озброєння та військової техніки.

Безперервне зростання ролі науки в збереженні обороноздатності держави наприкінці XX – початку XXI століть є однією з найбільш характерних закономірностей формування та розвитку воєнної організації держави. Високий рівень та швидкі темпи розвитку сучасної науки проявляються сьогодні практично в усіх сферах воєнної справи. Потрібно відмітити, що в сучасних умовах корінним чином змінилась не тільки сфера застосування науки в воєнній справі, але й сам обсяг та характер її застосування.

Так, якщо до початку Другої світової війни на розвиток воєнної справи значний вплив мали результати прикладних досліджень, то в сьогоднішніх умовах термін впровадження тільки результатів фундаментальних досліджень в практику військ зведено до декількох років. Науково-технічний прогрес, особливо в таких галузях, як радіоелектроніка, кібернетика, робототехніка приводить до створення принципово нових зразків озброєння і військової техніки та придає якісно новий зміст веденню збройної боротьби, а саме переходу від методів ведення воєн руйнівного характеру до воєн функціонально-вибіркового впливу на найбільш критичні та чутливі об’єкти противника.

Дедалі більше зростає роль воєнної науки в Повітряних Силах Збройних Сил України, яка має забезпечувати упереджувальне науково-теоретичне обґрунтування шляхів вирішення існуючих проблемних питань підготовки, застосування та всебічного забезпечення Повітряних Сил, визначати перспективні напрямки подальшого розвитку воєнної справи та сприяти тому, щоб новації якомога швидше впроваджувались у практику повсякденної діяльності військ.

– Що сьогодні найбільше впливає на проведення наукових досліджень у Повітряних Силах?

– Історія будівництва та розвитку Збройних Сил України нерозривно пов’язана з функціонуванням системи воєнно-наукових досліджень Повітряних Сил, в структурі якої сьогодні – Харківський університет Повітряних Сил, Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України. Значний внесок в проведення досліджень за авіаційною проблематикою вносить Державний науково-дослідний інститут авіації, за окремими напрямами до проведення досліджень залучається Миколаївський спеціалізований центр бойової підготовки авіаційних фахівців Збройних Сил України. Вказані установи являють собою потужний науковий колектив, спроможний виконувати дослідження як на замовлення командувача Повітряних Сил, так і структурних підрозділів Міністерства оборони України, Генерального штабу та видів Збройних Сил України. Фахівцями даних установ виконано значний обсяг усіх видів досліджень.

В свою чергу, аналіз функціонування існуючої системи воєнно-наукових досліджень Повітряних Сил свідчить, що на сьогодні залишаються невирішеними низка загальних питань організації та проведення наукових досліджень. Вказані проблемні питання, насамперед, пов’язані із зниженням рівня підготовки наукових кадрів, відсутністю необхідного матеріально-технічного та фінансового забезпечення проведення досліджень, а також недосконалою нормативною базою в організації наукової та науково-технічної діяльності.

Зрозуміло, що проведення якісних наукових досліджень неможливе без наявності в науково-дослідних установах сучасного парку обчислювальної техніки, ліцензійного програмного забезпечення та лабораторного обладнання. Сьогодні це – досить серйозна проблема, вирішення якої неможливе без належного фінансування, у тому числі і фінансування відряджень для здавання воєнно-наукової продукції, обговорення проблемних питань проведення досліджень тощо.

– Які нові явища у воєнному мистецтві сьогодні враховуються під час проведення воєнно-теоретичних досліджень?

– В сьогоднішніх умовах реформування Збройних Сил України, прогнозування шляхів та способів подальшого розвитку Повітряних Сил є одним із найбільш важливих та складних завдань воєнної науки. Важливу роль в розвитку теоретичних основ воєнної науки відіграють локальні війни та збройні конфлікти сучасності, які стали полігоном для перевірки сучасних зразків озброєння і військової техніки, відпрацювання нових способів та прийомів застосування військ, перевірки проектів основних положень керівних та нормативних документів збройних сил провідних у військовому відношенні країн світу.

Досвід таких воєнних конфліктів нами використовується в двох аспектах: перший – як орієнтир, до якого потрібно прагнути Повітряним Силам в процесі еволюції воєнного мистецтва; другий – інформація до роздумів про те, яким чином виконувати визначені для Повітряних Сил завдання в сучасних умовах ведення збройної боротьби.

Аналіз тенденцій розвитку збройної боротьби переконливо свідчить, що майбутні воєнні конфлікти будуть носити високоманевреный повітряно-наземний характер з одночасним веденням взаємоузгоджених операцій (бойових дій) в повітряно-космічному середовищі, на суші та морі й будуть характеризуватися гострою боротьбою за захоплення та утримання стратегічної ініціативи, різкими змінами обстановки та способів ведення бойових дій.

При цьому особливістю підготовки та проведення операцій, насамперед, буде відсутність тривалої підготовки і проведення мобілізаційних заходів, швидкоплинний характер ведення бойових дій, застосування невеликих мобільних угруповань військ, широкомасштабне застосування високоточної зброї, засобів повітряного нападу, розвідки, радіоелектронної та інформаційної боротьби, інтегрованих автоматизованих систем управління військами і зброєю. При цьому провідна роль у веденні операцій та бойових дій належить Повітряним Силам, які здатні не тільки захопити ініціативу на початковому етапі воєнного конфлікту, але й забезпечити необхідний результат збройного протиборства взагалі.

В свою чергу, поява і розвиток значної кількості сучасних зразків озброєння і військової техніки призвели до виникнення нового якісного змісту форм і способів застосування військ (сил). За рахунок цього зросла стрімкість операцій (бойових дій), форми і способи вогневого ураження набувають комплексного характеру – застосування сучасних сил і засобів розвідки, радіоелектронної боротьби й автоматизованої системи управління дає змогу здійснювати вогневий й радіоелектронний вплив на важливі об’єкти супротивника на будь-яку глибину його території в масштабі часу, близькому до реального.

Перенесення основних зусиль збройної боротьби в повітряно-космічну сферу та стрімкий розвиток високоточної зброї, засобів радіоелектронної боротьби зумовлюють нагальну потребу в надійному захисті військ та важливих державних об’єктів, а отже, – зростання ролі протиповітряної оборони, набуття нею стратегічного значення. Система протиповітряної оборони повинна бути здатною як відбивати тривалі удари високоточних засобів супротивника, так і протидіяти різним видам терористичних загроз з повітря. Тому сьогодні основні зусилля науковців в воєнно-теоретичних дослідженнях направлені на подальший розвиток засад підготовки, застосування та всебічного забезпечення Повітряних Сил, спроможних виконувати увесь спектр завдань в можливих операціях (бойових діях) Збройних Сил України.

– Товаришу генерал-майор, Повітряні Сили – це найбільш технологічний та наукоємний вид Збройних Сил України. Які пріоритети сьогодні враховуються під час проведення досліджень за військово-технічною проблематикою?

– Повітряні Сили Збройних Сил України – це найбільш витратний, високотехнологічний і, власне, показовий вид Збройних Сил України. Зрозуміло, що саме авіація, зенітні ракетні та радіотехнічні війська значною мірою визначають спроможність країни протидіяти зовнішній агресії. Саме тому стан озброєння і військової техніки Повітряних Сил потребують особливої уваги. Тому визначення можливих напрямків оснащення Повітряних Сил сучасними та перспективними зразками озброєння і військової техніки повинно ґрунтуватись на врахуванні реальних та потенційних загроз Україні у воєнній сфері, тенденцій розвитку сучасної збройної боротьби, поглядів щодо подальшого розвитку Збройних Сил України, можливостей вітчизняного оборонно-промислового комплексу щодо задоволення їх потреб, прогнозних можливостей держави щодо забезпечення розробок та закупівлі озброєння і військової техніки.

За таких умов, подальший розвиток озброєння і військової техніки Повітряних Сил багато в чому залежить від науково обґрунтованих підходів щодо переведення техніки на експлуатацію за технічним станом, сформованих оперативно-тактичних та тактико-технічних вимог до перспективних зразків озброєння та військової техніки, а також впровадження в практику військ нових навчально-тренувальних засобів. Зрозуміло, що проведення таких досліджень можливе тільки в тісній взаємодії з іншими науково-дослідними установами та вищими військовими навчальними закладами Збройних Сил України, за умови взаємної зацікавленості та відповідальності замовників і виконавців досліджень. Особлива увага сьогодні повинна приділятися заходам, пов’язаним з проведенням ремонту в місцях дислокації військ, обґрунтуванням потреби в проведенні модернізації тих чи інших систем озброєння і військової техніки Повітряних Сил з використанням критерію “ефективність-вартість”.

– Одним із основних завдань реформування Збройних Сил України визначено подальше удосконалення системи військової освіти. Артуре Миколайовичу, в чому, на Вашу думку, полягає головна мета інтеграції навчальної та наукової діяльності?

– Реалізацію визначених завдань удосконалення системи військової освіти передбачається здійснити за рахунок подальшої оптимізації структури та чисельності військових навчальних закладів та підрозділів, приведення обсягів державного замовлення на підготовку військових фахівців у відповідність до реальних потреб Збройних Сил, удосконалення форм і методів навчання, змісту підготовки військових фахівців та підвищення її якості, посилення практичної спрямованості навчання.

За таких умов, головною метою інтеграції навчальної і наукової діяльності має бути створення у вищих військових навчальних закладах належних умов для інноваційного розвитку існуючої системи підготовки військових фахівців. При цьому, базовим принципом навчання повинен бути дослідницький підхід, а засобами реалізації навчання через дослідження мають стати потужні науково-дослідні центри у структурі вищих військових навчальних закладів, широке залучення науковців до навчального процесу, проведення фундаментальних наукових досліджень на профільних кафедрах, створення наукових бібліотек, що ґрунтуються на сучасних інформаційних технологіях.

Зрозуміло, що інтеграція навчальної і наукової діяльності може бути забезпечена тільки за умови органічного поєднання змісту освіти і програм наукової діяльності, створення системи сучасних стандартів вищої освіти, підручників, навчальних посібників та інших науково-методичних засобів з урахуванням новітніх досягнень науки, техніки та передових технологій, розвитку різних форм наукової співпраці, у тому числі і міжнародної, широкого залучення викладачів до усіх видів наукової та науково-технічної діяльності.

Досягти цього можливо за рахунок раціонального планування наукової та науково-технічної діяльності у межах основного робочого часу наукових, науково-педагогічних працівників і курсантів, вмілою організацією виконання та проведення науково-дослідних робіт, наукових конференцій та семінарів, олімпіад, курсових і дипломних робіт, впровадженням індивідуальних графіків навчального процесу для курсантів, які беруть активну участь в науковій роботі, створення дієвої системи мотивації науковців.

Наприкінці нашої розмови хотілося б щиро привітати усіх науковців з професійним святом, побажати їм міцного здоров’я, довгих років активного життя, тепла людських стосунків, родинного затишку, подальших успіхів в їх діяльності. Сподіваюсь, що своєю наполегливою працею вони і надалі продовжуватимуть ефективну наукову діяльність в інтересах подальшого розвитку Повітряних Сил Збройних Сил України.

Спілкувався Сергій Фурдик.

ДЕНЬ ЧАСТИНИ

Бойовим традиціям вірні!

Урочистості з нагоди 89-ї річниці з дня створення Київської зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України, де командиром полковник Юрій Ставський, відбулися на Київщині.

Історія існування бригади, результати бойової та повсякденної діяльності свідчать, що людський фактор виступає головною силою у виконанні завдань за призначенням. Висока пильність, бойова готовність, професіоналізм, морально-психологічна стійкість, вірність бойовим традиціям, колективізм і взаємодопомога у виконанні поставлених бойових завдань, грамотна експлуатація та ефективне використання бойових можливостей озброєння і воєнної техніки виступають візитівкою колективу.

Привітати воїнів зі святом прибули командир Повітряного командування "Центр" – заступник командувача ПС ЗС України генерал-майор Аркадій Вашутін, заступник командира з бойової підготовки – начальник відділу бойової підготовки полковник Сергій Вознесенський, голова Ради ветеранів частини, учасник Великої Вітчизняної війни полковник у відставці Костянтин Єсипович, голова Данилівської сільської ради Василь Бец, ветерани зенітної ракетної бригади, поважні гості.

У вітальному слові генерал-майор Аркадій Вашутін побажав всьому особовому складу успіхів і оптимізму.

– Впевнений, що офіцери, прапорщики, сержанти, старшини та солдати і надалі з гідністю нестимуть високе звання захисників неба України, своєю натхненною працею примножуватимуть славні традиції Повітряних Сил Збройних Сил України, робитимуть свій внесок у справу зміцнення оборонного потенціалу держави, – зазначив він.

Честю і гордістю бригади є її ветерани, яких з вдячністю згадують і запрошують на всі свята та заходи, що відбуваються. Згадують і схиляють голови перед світлою пам'яттю всіх тих, хто віддав своє життя за Батьківщину, хто причетний до захисту національних інтересів, безпеки держави.

На завершення урочистого мітингу полковник Юрій Ставський подякував представникам органів місцевого самоврядування за вагому підтримку в соціально-побутовому забезпеченні особового складу бригади та в організації військово-шефської роботи, а особовому складу частини – за підтримку та розуміння, дисциплінованість і старанність у виконанні бойового завдання бригади щодо захисту важливих державних об'єктів у повітряному просторі.

– Бажаю вам добра, злагоди, щастя, родинного благополуччя, успіхів у благородній справі служіння українському народові, – зазначив командир військової частини.

Заходи з нагоди дня частини завершив святковий концерт.

Любов Киналь.
м.Васильків.

Генерал-майор Валентин Пістрюга:
"Український миротворчий контингент у Демократичній Республіці Конго буде посилений 4 гелікоптерами Мі-8 та збільшений до 250 чоловік"

ПІДГОТОВКА ДО РОТАЦІЇ

З 8 по 26 квітня на Херсонщині, на базі окремої бригади армійської авіації Сухопутних військ, проходило бойове злагодження 3-ї ротації 18-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України, який виконує завдання Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго. Протягом майже трьох тижнів льотчики загону виконували навчально-тренувальні польоти, пуски ракет та стрільби, а наземний склад, управління загону брали участь у їх забезпеченні, планових заняттях та складали відповідні заліки.

Бойове злагодження для полків армійської авіації за останні роки, фактично, стало елементом повсякденної діяльності. Три частини армійської авіації – на два миротворчі вертолітні загони, ротація яких проходить щопівроку. Броди та Новий Калинів (Львівщина), Чорнобаївка, що на Херсонщині, – вже добре знайомі населені пункти для льотчиків-офіцерів, контрактників, які вже по декілька разів брали участь у миротворчих місіях. І все ж цьогорічна підготовка до ротації у Демократичну Республіку Конго має багато відмінностей.

– Основною особливістю цьогорічної ротації є введення у загін 4 гелікоптерів Мі-8 та збільшення миротворчого контингенту до 250 осіб, – розповідає голова робочої групи, що працювала в 11-й окремій бригаді армійської авіації, начальник армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-майор Валентин Пістрюга. – До керівництва держави звернулись представники місії ООН з пропозицією посилити загін гелікоптерами Мі-8. Потреба в них є, адже основна їх функція – це перевезення особового складу та вантажів. Сьогодні для місії ООН у ДРК це актуально. Відповідно до цього виникає потреба у забезпеченні, обслуговуванні вертольотів і збільшенні кількості особового складу загону. У той же час, це ніяк не вплине на функції українського вертолітного загону. Завдання стоятимуть ті ж самі – авіаційний супровід та авіаційна підтримка сил Місії ООН, патрулювання кордонів ДР Конго та ведення повітряної розвідки. Додасться лише вантажоперевезення.

Також характерною ознакою 3-ї ротації, за розпорядженням Міністра оборони України, є і обмеженням кількості разів перебування у складі Місій (до двох) особовим складом протягом всієї служби. Тож на початку бойового злагодження довелось заміняти кандидатів на посади, які не відповідають вказаним вимогам. Планується дещо трансформувати і систему підготовки майбутніх миротворців та збільшити строки перебування контингенту у складі місії.

На думку генерал-майора Валентина Пістрюги, терміни цілеспрямованої підготовки особового складу загону мають бути 6-7 місяців. Сюди входить мовна підготовка протягом 3-4-х місяців, яка сьогодні є основою для роботи в Місії ООН льотного складу, наземних служб, управління загону. Відпустки пілотів, проходження льотно-лікарської комісії, підготовка льотного складу у Центрі підготовки та виживання у Судаку, бойове злагодження у складі загону та перевірка їх готовності до виконання завдань. Крім того, слід враховувати, що особовий склад частин армійської авіації виконує й інші завдання з бойової підготовки, бойове чергування, пошуково-рятувальне забезпечення та обслуговування авіаційної техніки тощо.

Виходячи з цього, в армійській авіації Сухопутних військ запропонували збільшити строки перебування загону у Місії ООН до 9 місяців та взяти за основу комплектування загону з однієї частини, яка буде готувати особовий склад, відповідати за рівень підготовки, проводжати та зустрічати своїх миротворців.

З огляду на корективи в кількості особового складу загону, збільшення техніки і термінів служби у ДРК зросла тривалість і бойового злагодження 3-ї ротації: із запланованих двох тижнів до трьох. За цей час в бригаді за 7 льотних змін, проведено 78 польотів на гелікоптерах Мі-8 і Мі-24 із загальним нальотом понад 40 годин. Льотний склад здійснив 67 стрибків з парашутом, офіцери бойового управління командного пункту загону виконали 115 візуальних наведень екіпажів вертольотів на наземні цілі. Два офіцери отримали допуск до практичного управління екіпажами.

На полігоні Широкий Лан проведено пуски 10 протитанкових керованих ракет та 100 некерованих авіаційних ракет. Також у повітрі виконувалась стрільба з авіаційної гармати ГШ 2-30, зокрема було здійснено понад 1200 пострілів.

За словами кандидата на посаду командира вертолітного загону полковника Андрія Когута, основний акцент під час бойового злагодження ставився саме на льотну підготовку пілотів та навички бойового застосування авіаційного озброєння. Насамперед, це ведення вогню з ураженням наземних цілей на малих і гранично малих висотах. Крім

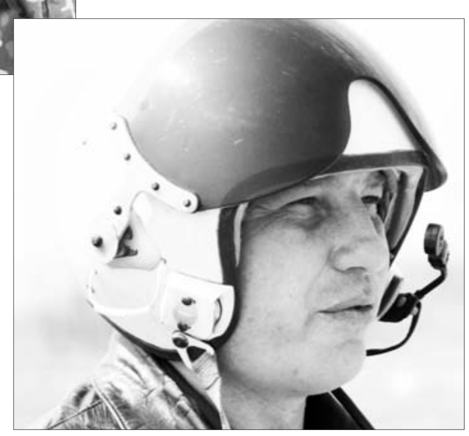

того, відпрацьовувалися способи атак з горизонтального польоту, пікірування, кабрирування.

– Безперечно, у підготовці враховувались і особливості миротворчої діяльності в Демократичній Республіці Конго. Ми провели польоти у гірській місцевості Криму – посадка і зліт з майданчиків обмежених розмірів на висоті понад 1500 метрів над рівнем моря. Вогнева підготовка у повітрі – стрільби з кулемета Калашникова кандидатами на посади бортових перекладачів та бортових авіаційних техніків. І все ж для більшості пілотів африканський континент вже добре знайомий. Щоправда, ситуація у Лiберії дещо відрізняється від тієї, що в Конго. Проте професійна майстерність у небі не змінюється від умов служби. Вона лише корегується і відточується, – зазначає полковник Андрій Когут.

Одночасно з льотним складом загону тренуються офіцери, контрактники наземних служб та управління загону. Серед дисциплін до складання – вогнева, фізична, інженерна, медична, стройова, мовна, тактико-спеціальна та спеціальна підготовка.

З огляду на непрості кліматичні і географічні умови служби у Демократичній Республіці Конго, фактичну відсутність у країні автошляхів, на особливому контролі командира загону – підготовка водіїв та обслуговування автомобільної техніки.

– Кожен водій повинен практично показати свої навички водіння. Ми враховуємо досвід водія, його знання техніки, спроможність орієнтуватися в екстремальній ситуації, – розповідає кандидат на посаду заступника командира загону (з аеродромно-технічного забезпечення) підполковник Олександр Кашуба. Приміром, під'їзд і від'їзд від літального апарата спеціально призначеними автомобілями АПА-5Д (авіаційний пересувний агрегат) та повітряним заправником ВЗ-20-350 вимагає точності і акуратності. І це має бути відпрацьовано тут – в Україні.

Посилились вимоги і до знання англійської мови.

– З усім особовим складом загону проведене мовне тестування, – розповідає кандидат на посаду старшого перекладача майор Денис Перетятько. – Кожен миротворець на тому чи іншому рівні буде застосовувати іноземну мову, і знати її він зобов'язаний. Англійська – робоча мова місії ООН, тож навіть для повсякденної діяльності, елементарного спілкування з представниками інших країн знання необхідні.

Попередньо, сертифікація 18-го окремого вертолітного загону 3-ї ротації запланована на початок червня, а наприкінці червня пройде ротація у Демократичну Республіку Конго.

Анатолій Стельмах.

ВИПРОБУВАННЯ

Перший вертикальний

Винищувач п'ятого покоління F-35B Lightning II, розроблений американською компанією Lockheed Martin, вперше виконав вертикальний зліт. Про це повідомляє Flightglobal. Подія відбулася 10 травня на авіабазі ВМС США в Патаксент-Рівер, штат Мериленд. Слід зазначити, що прототип F-35B – винищувач X-35B, також злітав вертикально ще 12 років тому.

F-35B Lightning II розробляється для Морської піхоти США в рамках програми Joint Strike Fighter зі створення єдиного багатоцільового винищувача-бомбардувальника. Усього проект передбачає три версії літака: F-35A для ВПС, F-35B з укороченим (або вертикальним) зльотом і вертикальною посадкою, а також палубний F-35C. У цілому Пентагон планує прийняти на озброєння 2,4 тисячі літаків F-35 у трьох модифікаціях. Ще близько 600 машин куплять інші учасники програми JSF, серед яких Японія, Великобританія, Австралія, Нідерланди й Туреччина.

ПЕРСПЕКТИВИ

Московська ПРО стане цифровою

Протиракетна оборона Москви стане інтегрованою цифровою системою з декількома позиційними районами, перший з яких буде розгорнутий вже цього року. Як пишуть "Вісті", основу нової ПРО складе автоматизована система керування зброєю ВПС і Повітряно-космічної оборони, створена концерном "Алмаз-Антей". Система об'єднає вже розгорнуті стаціонарні позиції зенітних ракетних комплексів, мобільні комплекси й радіолокаційні станції. Перспективні комплекси інтегруватимуться в нову цифрову ПРО.

За допомогою автоматизованої системи в командному пункті відображатиметься й оброблятиметься інформація із усіх наявних радіолокаційних станцій, літаків далекого радіолокаційного виявлення та засобів космічного спостереження. За забезпечення зв'язку відповідатимуть мобільні комплекси бездротового широкосмугового зв'язку. Перші випробування елементів системи відбулися в 2012 році, а влітку 2013 року АСУ випробують вже у складеному варіанті.

У цей час у Росії ведуться роботи з інтеграції наявних систем протиракетної й протиповітряної оборони в єдину систему. Крім об'єднання вже побудованих і споруджуваних радарів, комплексів ППО С-300 і С-300, системи А-135, плани передбачають створення єдиної системи керування. Очікується, що в 2015 році єдину ППО й ПРО доповнять нові комплекси С-500, які будуть використовуватися з метою не тільки протиповітряної, але й протиракетної оборони.

ТЕХНОЛОГІЇ

Американський зброяр-ентузіаст Коді Уілсон розробив і успішно випробував пістолет, основні компоненти якого створені із пластику й роздруковано за допомогою 3D-принтера. Як повідомляє Forbes, пістолет одержав назву Liberator ("Визволитель") на честь однозарядної зброї, якою користувалися бійці французького опору в роки Другої світової війни.

Пістолет на 3D-принтері

Із 16 компонентів пістолета з металу виготовлено тільки бойок, роль якого виконує звичайнісінький цвях. Крім того, у пістолет вставлений шматок металу для того, аби зброя не підпадала під американський "Акт про непомітну зброю". Документ забороняє обіг вогнепальної зброї, що неможливо виявити за допомогою металодетектора.

Виготовлений пістолет розрахований на один стандартний патрон калібру 9х17 міліметра. Також були спроби пристосувати пістолет під патрон калібру 5,7х28 міліметра, однак випробування закінчилися невдачею – пістолет розірвало. Доопрацьована версія Liberator здатна витримати до 11 пострілів, після чого ствол можна швидко замінити.

Креслення для самостійної роздруківки пістолета на 3D-принтері Уілсон виклав у вільний доступ. Та управління з контролю над оборонною торгівлею Держдепу США зажадало від Уілсона негайного вилучення із загального доступу його цифрової моделі. Відомство наполягає, щоб зброяр забрав зі свого сайту Defcad десять файлів у форматі CAD. Ці файли містять цифрові моделі Liberator і компонентів зброї: зокрема, глушителя й прицільного пристосування.

У листі говориться, що моделі повинні бути прибрані у зв'язку з необхідністю переглянути юридичні аспекти їх поширення. Оскільки файли з моделями можуть завантажити користувачі з-за кордону, Уілсон ризикує стати порушником міжнародного законодавства про торгівлю зброєю.

Уілсон підкорився вимозі чиновників. Зброяр, однак, наполіг на тому, що Держдеп США не в силах перешкодити поширенню моделей Liberator. За перші два дні файли завантажили понад сто тисяч разів. Вони з'явилися на на інших сервісах, звідки Уілсон їх прибрати не може.

КІБЕРПРОСТІР

Хакерів з Китаю звинуватили в крадіжці таємниць

Хакери з Китаю в ході тривалої серії кібератак викрали в американських оборонних компаній інформацію, пов'язану з перспективними військовими розробками, пише Bloomberg. Атаки, у результаті яких було викрадено терабайти даних, тривали протягом трьох років: з 2007 по 2010-й. Мішенями хакерів стали відразу кілька компаній, включаючи Qinetiq North America – розробника військових роботів і супутникових розвідувальних систем.

Про вторгнення Bloomberg повідомили джерела в Пентагоні й в Terremark – компанії, яка допомагала Qinetiq North America упоратися з наслідками дій хакерів. Вони ж припустили, що за деякими атаками може стояти Comment Crew – базоване в Шанхаї хакерське угруповання, яке пов'язують із Народно-визвольною армією Китаю.

Яким чином кібершпигуни проникали до комп'ютерних систем оборонних компаній, невідомо, проте уточнюється, що щонайменше в одному випадку вони скористалися незахищеною мережею Wi-Fi – через неї можна було увійти до внутрішньої мережі Qinetiq North America.

Американські організації, відповідальні за безпеку даних, в 2007-2010 роках кілька раз попереджали оборонні компанії про витоки даних, проте довгий час вжити ефективних заходів захисту так і не вдавалося.

Угруповання Comment Crew уже згадувалася у зв'язку з кібератаками на США. В опублікованому в лютому 2013 року дослідженні компанії Mandiant говорилося, що активісти угруповання організували напади як мінімум на 141 американську організацію. Які саме організації стали жертвами хакерів, не уточнювалося.

НА ОЗБРОЄННЯ

Російських десантників озброять безпілотниками

У штаті всіх парашутно-десантних рот ПДВ з'являться підрозділи безпілотних літальних апаратів. Безпілотники планується поставити у період 2016-2018 років. Які саме апарати будуть узяті на озброєння, не відомо. Про це заявив командувач ПДВ генерал-полковник Володимир Шаманов. Зараз безпілотні комплекси вже використовуються в деяких підрозділах ПДВ: зокрема, у розвідці, артилерії й протиповітряній обороні. Апарати для потреб військових – Searcher II, Birdeye-400 і I-View Mk.150 – були закуплені в Ізраїлі.

ТЕСТИ

Росіяни випробували електрохімічну гаубицю

У Росії випробували експериментальну термоелектрохімічну артилерійську установку. Як пише газета "Вісті" з посиланням на джерело в оборонно-промисловому комплексі, по далекобійності вона у півтора рази перевершує традиційні артустановки.

Замість гексогена використовується речовина набагато більшої щільності. Вона вибухала за допомогою плазмової ініціації – спеціальним розрядом. Завдяки високій щільності швидкість детонації також вища ніж у звичайної вибухівки, а за рахунок використання плазми, крім кінетичної енергії, на снаряд впливає електромагнітний імпульс.

Експериментальну артустановку розробили на базі посиленої 152-міліметрової двоствольної самохідної артилерійської установки 2С35 "Коаліція-СВ". Випробування носили науковий характер, і зараз обговорюється можливість доопрацювання снаряда для використання у військах.

У Міноборони Росії пояснили, що зараз ведеться створення відразу декількох видів зброї на нових фізичних принципах, однак створення термоелектрохімічного снаряда у відомстві не замовляли. Та якщо промисловість його запропонує, продемонструє й доведе, що воно набагато ефективніше того, що використовується зараз, у міноборони розглянуть варіант заміни.

ЦНДІ "Буревісник", що провадить дослідження, серед іншого займається розробкою корабельних артилерійських установок і мінометів. Самохідну гаубицю "Коаліція-СВ" підприємство створює разом з "Уралвагонзаводом". За даними відкритих джерел, на сьогодні представлений лише один макетний зразок "Коаліції". Заявлена дальність стрільби складає 70 кілометрів.

ПЛАНИ

Однією мовою з БПЛА

Компанія "Сухой" має намір оснастити штурмові літаки Су-25 устаткуванням, яке дозволить їм вести бойові дії в нічний час.

Крім того, нова апаратура дозволить штурмовикам виконувати поставлені завдання разом з безпілотними літальними апаратами. Нове обладнання буде поставлено компанії "Штурмовики Сухого" у третьому кварталі поточного року, після чого його встановлять на літаки й проведуть льотні випробування модернізованих Су-25. Раніше "Сухой" вже випробував апаратуру далекого радіозв'язку, засекреченого й телекодового зв'язку, а також станції радіоелектронної боротьби "Вітебськ-25".

У середині лютого 2013 року авіабаза Південного військового округу в Краснодарському краї одержала першу партію з десяти штурмових літаків Су-25СМ3, виробництво яких почалося наприкінці минулого року. При цьому повідомлялося, що новий літак, що представляє собою глибоку модернізацію Су-25, одержав устаткування, яке дозволяє йому вражати рухомі й нерухомі наземні цілі без візуальної видимості вдень і вночі.

Є ЧАСТКА УКРАЇНИ

Європейська ракета “Вега” вивела на орбіту три супутники

Європейська легка ракета-носій “Вега”, що стартувала у вівторок з космодрому Куру у Французькій Гвіані, успішно вивела на орбіту європейський супутник Proba-V, в’єтнамський VNREDSat-1, а також перший естонський космічний апарат ESTCube-1.

Через 55 хвилин після запуску від ракети відокремився європейський супутник зондування Землі Proba-V масою 138 кілограмів, а через дві години – в’єтнамський VNREDSat-1 і перший естонський космічний апарат ESTCube-1. Таким чином, Естонія стала 41 державою в світі, що запустила на навколоземну орбіту свій супутник.

Запуск “Веги” з трьома супутниками повинен був відбутися в суботу. Проте трохи менш ніж за годину до запуску старт було вирішено відкласти через сильний вітер на великій висоті.

Цей старт став другим в історії експлуатації цієї ракети.

Ракета-носій “Vega” розроблена спеціалістами Європейського космічного агентства і призначена для доставки на орбіту невеликих по масі космічних апаратів. Ракета здатна виводити на полярну орбіту висотою 700 км корисне навантаження, яке може складати до 1,5 тонни. Розробка ракети почалася ще в 1990-ті роки в Італії, у створенні четвертого ступеня ракети брало участь українське КБ “Південне”.

Успішному виведенню космічних апаратів на навколоземну орбіту ракетою-носієм “Vega” сприяла чітка робота маршового двигуна четвертого ступеня ракети-носія (РД-868П). Маршовий двигун РД-868П розроблено в Україні Державним підприємством “КБ “Південне” ім. М.К. Янгеля, а вироблено Державним підприємством “ВО Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова” (м. Дніпропетровськ).

Зауважень до роботи двигуна четвертого ступеня ракети-носія немає.

Успішний пуск ракети-носія “Vega” підтвердив високий професіоналізм українських ракетобудівників, а також продемонстрував високий рівень науково-технічних розробок та конкурентоспроможність зразків ракетно-космічної техніки підприємств космічної галузі України на міжнародному космічному ринку.

Головним навантаженням “Веги” в цьому польоті став європейський супутник зондування Землі Proba-V масою 138 кілограмів. Основним завданням апарата буде дослідження рослинності (звідси літера V у назві – від слова “вегетація”), а також водних ресурсів. “Вега” також вивела на орбіту в’єтнамський супутник VNREDSat-1 (115 кілограмів), створений компанією Astrium. Цей апарат буде робити знімки високої роздільної здатності, досліджувати природні ресурси і кліматичні зміни. Разом з ними в космос відправився перший естонський космічний апарат, створений студентами університету Тарту. Апарат ESTCube-1 вагою всього 1,3 кілограма призначений для тестування нових розробок, зокрема, устаткування для електричних сонячних вітрил, передає РІА “Новости”.

ПРИЧИНИ АВАРІЇ ВСТАНОВЛЕНО

Пуски ракет “Зеніт” відновлять у вересні

Пуски ракет “Зеніт” будуть відновлені у вересні нинішнього року, перший з них планується здійснити з космодрому Байконур 5 вересня.

За словами джерела в ракетно-космічній галузі, в цей день відбудеться пуск ракети, яка виведе на орбіту ізраїльський телекомунікаційний супутник Amos-4, повідомляє Інтерфакс.

У липні ракета для пуску за програмою “Наземний старт” знову буде доставлена на космодром.

У квітні її відвезли назад у Дніпропетровськ для додаткових випробувань бортового джерела потужності на першому ступені, який став причиною лютневої аварії.

СТАРТИ

Пуск легкої ракети “Ангара” запланований на середину 2014-го

Пуск легкої ракети “Ангара” планується здійснити в середині 2014 року, а до кінця наступного – запуск її важкої версії, повідомив журналістам заступник міністра оборони Юрій Борисов.

Раніше міністр оборони генерал армії Сергій Шойгу заявив, що військове відомство буде жорстко відслідковувати хід створення комплексу “Ангара”. Перед цим генерал-майор Олександр Головко, який займав посаду начальника космодрому “Плесецьк”, повідомляв, що випробування нової ракети-носія повинні були завершитися в 2012 році. На 2013 рік планувався запуск ракети легкого класу.

“Сьогодні узгоджений новий наскрізний план-графік робіт, виконання якого взято під особистий контроль командувачем військ ВКО і мною особисто. Генконструктор ГСКБ ім. Хрунічева знаходиться на об’єкті в Плесецьку, де контролює хід робіт. Збільшено кількість робітників з 400 до 600 осіб”, – сказав Борисов після селекторної наради в Міноборони РФ.

Заступник міністра повідомив, що в середині наступного року намічений пуск легкої ракети “Ангара”, а на кінець наступного – пуск важкої ракети. За його словами, за два тижні після затвердження нового графіка відставань немає. “Все йде відповідно до знову затвердженого графіка. Є впевненість, що планові терміни для створення комплексу будуть виконані”, – підкреслив Борисов.

Розробка нової ракети була розпочата ще в 1995 році. На основі її базового блоку – УРМ (універсальний ракетний модуль) – передбачається створити ціле сімейство ракет різного класу, які зможуть, зокрема, замінити ракету “Протон”, передає РИА “Новости”.

ПОТЕНЦІАЛ

“Казахстан забезпечить себе власними кадрами в космічній галузі”

Для забезпечення фахівцями вітчизняного складально-випробувального комплексу (СкВК) космічних апаратів і спеціального конструкторсько-технологічного бюро з дослідним виробництвом Казахстану буде достатньо власного кадрового потенціалу, повідомив голова АТ “Національне космічне агентство” Талгат Мусабаєв в інтерв’ю сайту Primeminister.kz.

“Професійного потенціалу Казахстану для СкВК і конструкторського бюро вистачить. Як я вже говорив, 25 казахстанських фахівців завершили дворічне стажування у Франції та Англії і ще 20 осіб продовжують навчання на підприємствах нашого стратегічного партнера”, – сказав Т. Мусабаєв.

При цьому він зазначив, що термін введення в експлуатацію СкВК запланований на другу половину 2015 року.

РОЗРОБКИ

Латвія має намір запустити свій перший супутник

Перший латвійський супутник Venta-1 завершений і готовий до запуску в космос, пише news2biz LATVIA. В даний час його творці зайняті вибором оператора, якому мають намір довірити запуск.

Venta-1 створений у співпраці фахівців з Вентспілсського університету, Вентспілсського парку високих технологій, Бременського університету, Латвійського університету та Ризького технічного університету.

ПЕРСПЕКТИВА

Новий екіпаж МКС, можливо, зустріне на орбіті першу вантажівку Cygnus

Учасники нової експедиції на МКС, які вирушать в космос в кінці травня, до осені зустрінуть на станції кілька космічних вантажівок, в тому числі, можливо, перший корабель Cygnus, створений корпорацією Orbital Sciences.

“Ми будемо приймати велику кількість кораблів: європейський ATV – у червні, російський “Прогрес”, потім японський HTV буде в серпні ... І нарешті, я сподіваюся, прибуде корабель, створений корпорацією Orbital Sciences”, – сказала бортінженер МКС, астронавт НАСА Карен Найберг на прес-конференції нового екіпажу в Зоряному містечку.

Вона зазначила, що пройшла підготовку щодо забезпечення стикування корабля Cygnus зі станцією.

Перший політ приватної космічної вантажівки Cygnus до МКС, як очікується, відбудеться у вересні. Це буде друга приватна “вантажівка”, призначена для польотів до станції. Її творець Orbital Sciences разом з компанією SpaceX в 2008 році отримала від НАСА контракти з доставки вантажів на МКС – CRS-контракти (Commercial Resupply Services). На відміну від корабля Dragon, Cygnus не має капсули, що повертається, і зможе доставляти вантажі від 2 до 2,7 тонни тільки в один кінець – на МКС, як це роблять зараз російські, європейські і японські вантажні кораблі, передає РІА “Новости”.

ІНТЕГРАЦІЯ

“Рособоронекспорт” з “достатнім оптимізмом” оцінює перспективи

Космічні проекти, в яких Росія домінує або вивчає, існують в умовах жорсткої конкуренції. Про це 8 травня в інтерв’ю кор. ІТАР-ТАСС повідомив генеральний директор компанії “Рособоронекспорт” Анатолій Ісайкін, що знаходився в Стамбулі на міжнародній виставці оборонної промисловості IDEF-2013.

“У жовтні 2011 року “Рособоронекспорт” і російсько-американське СП “ІЛС інтернешнл лонч сервісіз” (International Launch Services) уклали контракт на виведення на навколоземну орбіту турецького телекомунікаційного супутника подвійного призначення “Тюрксат-4А”. Його планується вивести на орбіту в період з 1 вересня по 30 листопада цього року ракетою-носієм “Протон-М” з космодрому Байконур”, – сказав він. Ісайкін зазначив, що російській стороні доводиться діяти в умовах жорсткої міжнародної конкуренції в цій сфері. Запуски останніх двох турецьких супутників були здійснені Францією і Японією.

“Якщо говорити про “переманювання” турецьких партнерів, надаючи їм аналогічні послуги в космічній галузі, то ми співпрацюємо в цій сфері і вважаємо, що наша взаємодія тут має хороші перспективи”, – повідомив Ісайкін. Він додав, що для Туреччини космічна сфера “є відносно новою, і керівництво республіки має самостійно визначитися у своїх уподобаннях”.

Помните, каким он парнем был...

Закінчення. Початок в №15.

На следующий день состоялась пресс-конференция, на которой Гагарину и конструкторам задавали вопросы зарубежные журналисты. Конференция началась с вопроса Гагарину о том, не является ли он родственником потомков рода князей Гагариных, ныне живущих в США. На что Гагарин ответил: "Среди своих родственников никаких князей и людей знатного рода не знаю и никогда о них не слышал".

Зарубежные визиты

Первой зарубежной поездкой для Юрия Гагарина стала поездка в Чехословакию. Он летел на обычном рейсовом Ту-104 в Прагу. Пассажиры рейса узнали Гагарина и кинулись к нему за автографами. А командир экипажа П.М.Михайлов пригласил его в кабину и дал ему в руки штурвал. В Чехословакии Гагарин посетил литейный завод и получил от местных рабочих сувенир – статуэтку литейщика. Правительство Чехословакии удостоило Гагарина звания "Герой Социалистического Труда ЧССР".

Далее путь Гагарина лежал в Болгарию. При подлёте к Софии болгарские лётчики встретили его почётным эскортом истребителей. Гагарин побывал в нескольких городах Болгарии, в Пловдиве и Софии его избрали Почётным гражданином города; побывал у "памятника Алёше".

В Финляндии Гагарин побывал дважды – в 1961 и 1962 годах.

В июле 1961 года Гагарин прибыл в Англию по приглашению профсоюза литейщиков Англии. В Англии на машину установили специальный номер YG 1 (Юрий Гагарин 1). Сначала он посетил Манчестер и находящуюся в нём штаб-квартиру старейшего профсоюза литейщиков Великобритании. Там Гагарину вручили диплом Почётного литейщика Англии. За время этого визита Юрий Алексеевич получил золотую медаль от фонда развития космоса (первый экземпляр) и встретился с руководством страны, с премьер-министром Гарольдом Макмилланом и с королевой Елизаветой II. Королева, вопреки этикету, сфотографировалась с космонавтом на память, мотивировав это тем, что он не обычный земной человек, а небесный и потому нарушения этикета нет.

За 1961 год Гагарин посетил Чехословакию, Болгарию, Финляндию, Великобританию, Польшу (21–22 июля), Кубу, Бразилию с остановкой на острове Кюрасао, Канаду с остановкой в Исландии, Венгрию, Индию, Цейлон (ныне Шри-Ланка), Афганистан.

В январе-феврале 1962 года Гагарин посетил Объединённую Арабскую Республику (Египет) по приглашению вице-президента и главнокомандующего вооружёнными силами страны маршала Абдель Хаким Амера. Гагарин пробыл в Египте 7 дней. Президент страны Гамаль Абдель Насер наградил Юрия Гагарина высшим орденом республики "Ожерелье Нила".

В сентябре 1963 года посетил Париж, где принял участие в XIV Международном конгрессе астронавтов.

Всего Юрий Гагарин в рамках зарубежных визитов посетил около 30 стран.

Жизнь после полета

В течение трёх лет встречи и поездки отнимали у Юрия большую часть его личного времени. По свидетельству Н.П.Каманина, дополнительную нагрузку создавало то, что такие встречи часто сопровождались застольем. В результате Гагарин набрал лишние 8–9 килограммов веса, перестал систематически заниматься спортом. Вновь начавшаяся подготовка к космическому полёту, полёты на самолётах и необходимый режим смогли остановить этот процесс.

1 сентября 1961 года Юрий Гагарин поступил в Военно-воздушную инженерную академию им. Жуковского, а 17 февраля 1968 года защитил в ней дипломный проект. Государственная экзаменационная комиссия присвоила полковнику Ю.А.Гагарину квалификацию "лётчик-инженер-космонавт" и рекомендовала его в адъюнктуру академии.

В 1964 году Гагарин стал заместителем начальника Центра подготовки космонавтов и командиром отряда советских космонавтов.

Гагарин учился в Военно-воздушной инженерной академии имени Н.Жуковского и поэтому некоторое время не имел лётной практики, также сказывалась и общественная деятельность. Гагарин избирался депутатом Верховного Совета СССР 6-го и 7-го созывов, являлся членом ЦК ВЛКСМ (избирался на 14-м и 15-м съездах ВЛКСМ) и руководил внештатным отделом космонавтики газеты "Красная Звезда" (с 1964 года). Кроме того, историческое значение полёта в космос сделало его узнаваемой персоной и за рубежом. Гагарин являлся президентом Общества советско-кубинской дружбы, почётным членом Общества "Финляндия – СССР" и посещал многие страны мира с миссией мира и дружбы.

В 1966 году Гагарина избрали Почётным членом Международной академии астронавтики, в июне того же года Гагарин уже приступил к тренировкам по программе "Союз". Он был назначен дублёром С.Комарова, который совершил первый полёт на новом корабле. Полёт из-за неисправности солнечной батареи был прерван досрочно, а закончился катастрофой и гибелью космонавта из-за неполадок парашютной системы.

Первый после длительного перерыва самостоятельный вылет на МиГ-17 он совершил в начале декабря 1967 года. Приземлился со второго захода из-за неверного расчёта на посадку, характерного для лётчиков низкого роста, имевших перерыв в полётах. Это стало поводом для опасений властей потерять героя в случае аварии.

Юрий Гагарин приложил немало усилий для осуществления лунных космических полётов и сам до своей гибели состоял членом экипажа одного из готовящихся лунных кораблей. Гагарин, как истинный летчик не представлял своей жизни без полетов и поэтому, будучи заместителем начальника ЦПК по лётной подготовке, добился направления на восстановление квалификации как лётчик-истребитель.

Несмотря на занятость, Гагарин находил время и для хобби, которыми были катание на водных лыжах и коллекционирование кактусов.

Гибель Юрия Гагарина

27 марта 1968 года Гагарин погиб в авиационной катастрофе, выполняя тренировочный полёт на самолёте УТИ МиГ-15 под руководством опытного инструктора, Героя Советского Союза, заслуженного лётчика-испытателя СССР, В.Серёгина вблизи деревни Новосёлово Киржачского района Владимирской области.

Для расследования причин катастрофы была создана Государственная комиссия. Отчёт составил 29 томов и был засекречен; его детали до недавнего времени были известны только из статей и интервью отдельных её членов. Суть выводов комиссии была такой: экипаж из-за изменившейся в полёте воздушной обстановки совершил резкий манёвр и вышел из облачного слоя, пикируя практически вертикально. Несмотря на попытки лётчиков вывести машину в горизонтальный полёт, самолёт столкнулся с землёй, экипаж погиб. В ходе расследования отказов или неисправностей техники обнаружено не было. Химический анализ останков и крови лётчиков посторонних веществ не выявил.

К 50-летнему юбилею полёта Гагарина

в космос были рассекречены выводы Госкомиссии о возможных причинах его гибели. Наиболее вероятной причиной падения самолёта, согласно данным Архива Президента РФ, был назван резкий манёвр уклонения от шара-зонда или, что менее вероятно, для предотвращения входа в верхний край облачности. В условиях усложненной метеорологической обстановки это привело к выходу самолёта на закритические углы атаки и сваливанию.

Дополнительные исследования группы специалистов под руководством С.Белоцерковского показали, что наиболее вероятной причиной резкого манёвра стало сближение и резкое уклонение от другого самолета, с возможным попаданием в его спутный след. Вследствие этого, УТИ МиГ-15 Гагарина и Серёгина попал в плоский штопор. Находясь в облачном слое, лётчики не могли видеть реальной высоты полёта. Руководствуясь неточными метеорологическими данными и неустойчивыми (штопор) показаниями приборов, лётчики предполагали, что успеют вывести самолёт из вращения, но запас высоты оказался недостаточен. После выхода из облачного слоя – катапультироваться было уже поздно...

Почетные звания и награды

В качестве премиальных первый космонавт получил от правительства 15 тыс. рублей, автомашину "Волга" (номер 78-78 МОД), четырёхкомнатную квартиру по месту службы с меблировкой и множество подарков.

Звания

• Герой Советского Союза (14 апреля 1961).
• Лётчик-космонавт СССР (27 июня 1961).
• Герой Социалистического Труда ЧССР (29 апреля 1961).
• Герой Социалистического Труда (НРБ) (24 мая 1961).
• Герой Труда Демократической Республики Вьетнам (28 апреля 1962).
• Президент Общества советско-кубинской дружбы.
• Почётный член Общества "Финляндия–Советский Союз".

С 1966 года Ю.А.Гагарин являлся почётным членом Международной академии астронавтики.

• Заслуженный мастер спорта СССР (1961, звание получено как награда за полёт в космос).
• Военный лётчик 1-го класса (1961, квалификация присвоена за космический полёт).
• Почетный суворовец (Московское суворовское военное училище, 1962 г.).

Ордена

• Ленина (СССР, 14 апреля 1961).
• Георгия Димитрова (Болгария, 24 мая 1961).
• Орден Звезды Индонезии II класса (Индонезия, 10 июня 1961).
• Орден "Крест Грюнвальда" I степени (Польша, 20 июня 1961).
• Первый кавалер ордена "Плайя-Хирон" (Куба, 18 июля 1961).
• Орден "За заслуги в области воздухоплавания" (Бразилия, 2 августа 1961).
• Орден Знамени ВНР I степени с бриллиантами (Венгрия, 21 августа 1961).
• Карла Маркса (ГДР, 22 октября 1963).
• "Ожерелье Нила" (Египет, 31 января 1962).
• Большая лента ордена Звезды Африки (Либерия, 6 февраля 1962).

Медали и дипломы

• Медаль "40 лет Вооружённых Сил СССР" (СССР, 1958).
• Медаль "За освоение целинных земель" (СССР, 12 апреля 1961).
• Медаль "Золотая Звезда" (СССР, 14 апреля 1961).
• Золотая медаль Британского общества межпланетных сообщений (1961).
• Золотая медаль правительства Австрии (1962).
• Медаль "20 лет Победы в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг." (СССР 9 мая 1965).
• Медаль "За безупречную службу" III степени (СССР март 1966).
• Медаль "50 лет Вооружённых Сил СССР" (СССР январь 1968).
• Золотая медаль имени Константина Циолковского "За выдающиеся работы в области межпланетных сообщений" (АН СССР).
• Медаль де Лаво (ФАИ).
• Золотая медаль и почётный диплом "Человек в космосе" Итальянской ассоциации космонавтики.
• Золотая медаль "За выдающееся отличие" и почётный диплом Королевского аэроклуба Швеции.
• Большая золотая медаль и диплом ФАИ.
• Медаль Колумба (Италия).
• Золотая медаль города Сен-Дени (Франция).
• Золотая медаль Премии "За храбрость" Фонда Маццотти (Италия 2007), и другие.

Почётное гражданство

Юрий Гагарин был избран почётным гражданином городов: Калуга, Новозыбков, Клинцы, Новочеркасск, Люберцы, Сумгаит (Азербайджан), Смоленск, Винница, Севастополь, Саратов, Комсомольск-на Амуре, Тюмень, Оренбург (СССР); София, Перник, Пловдив (Болгария); Афины (Греция); Фамагуста, Лимасол (Кипр); Сен-Дени (Франция); Тренчьянске Теплице (Чехословакия). Ему также были вручены золотые ключи от ворот городов Каир и Александрия (Египет).

*Матеріал до друку підготував **Володимир Алєксєєв.***

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

20-26 травня

20 травня 1913 р. *народився льотчик-винищувач Герой Радянського Союзу К.В.Ковальов.*

20 травня 1958 р. *здійснив перший політ фронтовий винищувач Е-6/1 (в серії – МіГ-21Ф), В.О.Нефьодов.*

20 травня 1959 р. *народився начальник Головного управління оборонного та мобілізаційного планування ГШ ЗС України В.Х.Аскаров.*

20 травня 1961 р. *народився головний редактор ДО МОУ "Крила України" М.Н.Поплавський.*

20 травня 1997 р. *створено Всеукраїнську асоціацію "Аероклуб України".*

21 травня 1908 р. *народився льотчик-випробувач М.В.Гаврилов.*

21 травня 1913 р. *народився льотчик-бомбардувальник Герой Радянського Союзу М.Г.Серебряков.*

21 травня 1921 р. *народився фізик, "батько" радянської водневої бомби А.Д.Сахаров.*

21 травня 1953 р. *відбувся перший пуск балістичної ракети дальньої дії Р-11, яка працювала на компонентах пального тривалого зберігання.*

22 травня 1913 р. *народився льотчик-розвідник Герой Радянського Союзу Н.Я.Турков.*

22 травня 1945 р. *народився військовий льотчик, начальник штабу – перший заступник Головнокомандувача ВПС ЗС України (1998-2003) Л.С.Петрів.*

22 травня 1951 р. *народився начальник управління особового складу – заступник начальника штабу Командування ПС ЗС України (2004-2009) М.А.Дорошко.*

22 травня 1958 р. *відбувся перший успішний пуск міжконтинентальної крилатої ракети "Буря".*

22 травня 1978 р. *у серійну експлуатацію прийнятий КА фотоспостереження "Янтар-2К".*

23 травня 1848 р. *народився німецький піонер авіації О.Лілієнталь.*

23 травня 1892 р. *створено ДАХК "Артем".*

23 травня 1928 р. *розпочалась експедиція У.Нобіле на дирижаблі "Італія" до Північного полюса.*

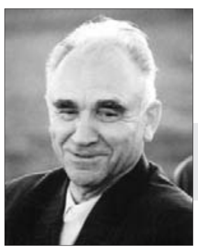

23 травня 1928 р. *народився вчений у галузі розробки та експлуатації ракетних комплексів Є.Б.Волков.*

23 травня 1928 р. *народився штурман-випробувач М.Ф.Бочкарьов.*

23 травня 1931 р. *народився Генеральний конструктор АНТК ім. О.К.Антонова (1984-2005) П.В.Балабуєв.*

24 травня 1918 р. *створено "Головповітряфлот".*

24 травня 1932 р. *створено Державний науково-випробувальний центр ЗС України.*

24 травня 1952 р. *народився заступник начальника Національного університету оборони України з наукової роботи Б.Й.Семон.*

25 травня 1923 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР А.С.Сушко.*

25 травня 1924 р. *АТ "Укрповітряшлях" відкрило перші регулярні повітряні лінії Харків – Полтава – Київ і Харків – Єлизаветград – Одеса.*

25 травня 1931 р. *народився льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу Г.М.Гречко.*

25 травня 1967 р. *запущено перший супутник НПО прикладної механіки "Молния-1".*

25 травня 1972 р. *народився заступник начальника штабу ПС ЗС України М.М.Олещук.*

25 травня 1969 р. *народився космонавт-випробувач Д.Ю.Кондратьєв.*

26 травня 1898 р. *народився керівник робіт з ракетної техніки Б.С.Петропавловський.*

26 травня 1938 р. *народився конструктор пускових установок ракетних комплексів М.І.Аксьонов.*

26 травня 1944 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Росії О.Г.Цой.*

26 травня 1967 р. *здійснив перший політ дослідний зразок літака зі змінюваною геометрією крила "23-11" (в серії – МіГ-23), О.Федотов.*

26 травня 1975 р. *на озброєння прийняли військово-транспортний літак Ан-26.*

26 травня 1977 р. *запущено супутник "Космос-912" для дослідження природних ресурсів землі.*

26 травня 1982 р. *здійснено перший політ висотного літака М-17 "Стратосфера" ДКБ В.М.М'ясищева, Е.М.Чельцова.*

26 травня 1994 р. *створено Київське ДКБ "Авіація загального призначення".*

26 травня 2003 р. *український літак Як-42 розбився в момент посадки в Трабзоні (Туреччина). Загинув екіпаж і 62 іспанських миротворці,що поверталися з Іраку на Батьківщину.*

26 травня 2010 р. *відбувся перший політ інфрачервоної літаючої обсерваторії SOFIA на спеціально переобладнаному літаку Боінг-747.*

Штурм неба

Реактивные истребители II поколения ОКБ Микояна

Закінчення. Початок в №14.

В ходе войны в Корее состав авиационного корпуса постоянно менялся. Со временем число дивизий довели до десяти. В начальный период авиаполки 64-го иак располагались на территории Китая на аэродромах Аншаня, Ляояня и Мукдена, но их сил явно не хватало для противодействия авиации ООН. По распоряжению правительства была отобрана группа летчиков-истребителей для оказания интернациональной помощи корейскому народу. Была сформирована 324-я иад двухполкового состава, которую возглавил трижды Герой Советского Союза И.Н.Кожедуб. Пока летчики дивизии Кожедуба находились в пути, МиГ-15 из 29-го гв. иап 1 ноября 1950 года приняли первый бой с американцами. После первых успешных боев советских летчиков Главком ВВС П.Жигарев докладывал Сталину: "Опыт воздушных боев в Корее советских самолетов "МиГ-15" с американскими бомбардировщиками "В-29" показывает, что такого типа бомбардировщики при встрече с современными реактивными истребителями, обладающими большими скоростями полета, становятся относительно беззащитными. В пяти воздушных боях с численно превосходящим противником, самолетами МиГ-15 сбито десять американских самолетов В-29 и один – F-80".

Так продолжалось до появления в небе Кореи реактивных истребителей F-86 "Сейбр", несколько повлиявших на тактику ведения воздушного боя. F-86 "Сейбр" стал основным соперником МиГа в небе Кореи. F-86 был самым массовым реактивным истребителем стран Запада – всего построено 7970 самолетов. Первый воздушный бой между этими самолетами состоялся 17 декабря 1950 года и закончился в пользу американского летчика. В различных источниках приводятся сильно различающиеся цифры потерь самолетов противоборствующих сторон. МиГ-15 особенно хорош был на вертикалях, где ему уступал более тяжелый "Сейбр". Поэтому противник пользовался своим излюбленным приемом – переводом воздушного боя из вертикальной плоскости в горизонтальную, где "Сейбр" отличался лучшей маневренностью. Существенным было и то, кто управлял "МиГами". Китайцы и северокорейцы летали на тех же машинах, что и советские летчики, а вот результат использования боевых возможностей самолета был гораздо ниже.

Уровень мастерства тщательно отобранных американских летчиков заметно превосходил квалификацию китайских и корейских пилотов. Потери китайцев по сравнению с американцами оказались один к одному. У них была неважная тактическая выучка, плохая осмотрительность в бою. Оба самолета, МиГ-15 и F-86 "Сейбр" обладали одинаково высокой живучестью и надежностью, а вот вооружение было совершенно разным. На МиГ-15 стояли три скорострельных пушки, а F-86 имел шесть крупнокалиберных пулеметов. Американцы считали свою схему вооружения оптимальной. Как показал опыт корейской войны, реактивные истребители, в том числе МиГ-15, способны выдерживать множество попаданий пуль калибра 12,7 мм, возвращаясь при этом на свой аэродром.

Пушки советского истребителя в течение нескольких секунд, отведенных на атаку противника, выпускали меньшее количество снарядов, но попадание нескольких двухсотграммовых снарядов из двух 23-мм пушек могло стать роковым для американских истребителей. А 735-граммовые снаряды 37-миллимитровой пушки вообще разрывали самолеты противника. Советские пушки всего за двухсекундную очередь выпускали по противнику около 14 кг снарядов! Они пробивали любую броню американских самолетов и разрушали протекторный слой топливных баков, нанося огромные повреждения.

В небе над Северной Кореей оттачивалась тактика использования авиации в новых условиях. На применение реактивных "МиГов" против "крепостей" американцы ответили введением в действие ночных перехватчиков – всепогодных реактивных истребителей, оснащенных радиолокаторами F-94B и F3D-2. Первый ночной воздушный бой между реактивными самолетами противоборствующих сторон произошел 2 ноября 1952 года. В Корее впервые проверяли свои боевые возможности реактивные истребители, самолеты-разведчики, истребители-бомбардировщики. Уже первые бои показали, что технический прогресс кардинально не изменил форм и содержания вооруженного противоборства в воздухе. Бой сохранил все традиции и закономерности прошлого. Он остался ближним, маневренным, групповым.

По отзывам трижды Героя Советского Союза Ивана Кожедуба, МиГ-15 был создан для воздушного боя и полностью соответствовал своему целевому назначению. Одной из сильных сторон МиГ-15 был высокий поражающий потенциал, что позволяло ему иметь выигрыш на основном этапе боя – атаке. МиГ-15 сочетал сближение с крутым маневром в заднюю полусферу противнику. У летчиков, принимавших участие в боях на МиГ-15, не возникало сомнения в том, что они воюют на лучшем истребителе в мире. Советский авиаконструктор А.Яковлев писал: "Из реактивных истребителей (второго поколения; авт.) наиболее широко, в массовой серии, строился МиГ-15 А.И.Микояна. МиГ-15 стал самым любимым самолетом советских летчиков-истребителей..." и получил в среде авиаторов заслуженное, почетное и уважительное имя – "самолет-солдат".

P.S. Успех МиГ-15 позволил ОКБ-155 получить от высшего руководства страны своеобразный карт-бланш на дальнейшее совершенствование этой машины. Так, И.Сталин на предложения других истребительных ОКБ по новым типам самолетов каждый раз возражал: "У нас есть хороший МиГ-15 и нет смысла на ближайшее время создавать новые истребители, лучше идти по пути модернизации МиГа..."

Двигаясь в этом направлении, коллектив А.Микояна и М.Гуревича развернул работы по оснащению "пятнадцатого" новым крылом, что сулило улучшение летно-тактических характеристик, прежде всего увеличение скорости. Для доработки был взят самолет МиГ-15бис с двигателем ВК-1. Модернизированная машина, кроме фирменного шифра "СИ", именовалась МиГ-15бис 45° (или МиГ-15бис "Стрела 45"). Строившийся на стыке дозвуковой и сверхзвуковой эпох МиГ-17 по праву занял достойное место в истории авиации. Но это уже другая тема, другая история, когда в воздух поднялись такие, поистине революционные в техническом отношении истребители, как МиГ-17, МиГ-19 и МиГ-21...

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

Наукові досягнення часів Великої Вітчизняної

Закінчення. Початок у № 19.

Металурги Уралу і Сибіру, вирішивши низку найскладніших технологічних проблем, налагодили виробництво броньових і легованих сталей в звичайних мартенівських печах. Тільки за перший рік війни Магнітогорський комбінат освоїв випуск понад 40 нових марок сталі, а Златоустівський – 163 марки якісно нових сплавів сталі. Виробництво якісної сталі і прокату вже в 1942 році досягло довоєнного рівня, а потім значно перевищило його.

Ведення війни вимагало підвищених витрат алюмінію. На північному Уралі на початку війни під керівництвом академіка Д.Наливкіна було відкрито родовище бокситів. До 1943 року виробництво алюмінію у порівнянні з довоєнним зросло в три рази.

До війни алюміній використовували при виробництві побутових виробів. У передвоєнні роки виникла гостра необхідність у створенні легких металосплавів для виробництва літаків і деяких частин корпусів кораблів та підводних човнів. Чистий алюміній, попри легкість (= 2,7 г/см3), не мав необхідних для виготовлення оболонок літаків та конструкцій кораблів міцнісних властивостей – морозостійкості, корозійної стійкості, ударної в'язкості, пластичності. Чисельні дослідження радянських вчених у 1940-і рр. дозволили розробити сплави на основі алюмінію з домішками магнію, марганцю, міді, титану. Деякі з них піддавались термообробці та використовувались при створенні конструкцій літаків у конструкторських бюро С.Лавочкіна, С.Ильюшина, А.Туполєва. Таким сплавом є дюралюмін (94% Al, 4% Cu, 0,5% Mg, 0,5% Mn, 0,5% Fe, 0,5% Si). У перших "Катюшах", керованих ракетних снарядах використовувались сплави Al-Mn та Al-Mg.

Олександр Миколайович Несмєянов – один з творців нового наукового напрямку – хімії металоорганічних сполук. Він синтезував органічні сполуки ртуті, олова, свинцю, сурми, миш'яку, вісмуту та ін. Ці сполуки застосовуються як антидетонатори, інсектициди, лікарські препарати, синтетичні високоякісні матеріали. Крім того, ним були розроблені методи ароматизації органічних сполук, які знайшли застосування в багатьох сферах оборонної хімії.

Швидкими темпами розгорнулося будівництво хімічних заводів. За активної участі вчених-хіміків наукових центрів Уралу, Сибіру, Казахстану та Середньої Азії в 1943 р. було випущено хімічних продуктів для військових потреб більше, ніж у довоєнний час. Так, вдвічі зросло вироблення наркозного ефіру, в 1,5 рази – новокаїну, в 7 разів – хлоретану, в 5 разів – препаратів вісмуту. Було налагоджено виробництво авіаброні, високоякісних нітролаків, емалей для військових літаків.

Багато вчених-хіміків створювали лікарські препарати, необхідні для лікування поранених. Так, полімер вінілбутилового спирту, отриманий М.Шостаковським, – густа в'язка рідина – виявився хорошим засобом для загоєння ран, він використовувався в госпіталях під назвою "бальзам Шостаковського".

У роки Великої Вітчизняної війни багато тисяч поранених зобов'язані своїм порятунком сульфаніламідним препаратам, що володіють протимікробними, антибактеріальними властивостями. Вчений, який працював у галузі органічної хімії, Ісаак Постовський у кінці 1930-х рр. синтезував велику серію сульфаніламідних препаратів. У перші роки війни Постовський з групою співробітників в рекордно короткі терміни організував їх виробництвона Свердловському хімічному підприємстві, який виявився єдиним у СРСР, що випускало такі необхідні на фронті і в тилу лікарські засоби. В цей же час для лікування ран, що довго не загоюються, Постовським була запропонована комбінація сульфамідних препаратів з бентонітовою глиною – засіб, що використовується і сьогодні в медицині, так звана "паста Постовського".

Крім сульфаніламідних препаратів для лікування поранених велику роль зіграли антибіотики. Перший антибіотик – пеніцилін – був відкритий в 1928 р. англійським ученим Олександром Флемінгом. У Радянському Союзі вперше пеніцилін (бензилпеніцилін) був синтезований вченим-мікробіологом Зінаїдою Єрмоловою в 1942 р. Найбільшою заслугою Єрмолової є те, що вона не тільки першою отримала пеніцилін, але й активно брала участь в організації промислового виробництва та впровадження в медичну практику цього препарату. І зробила вона це у важкий період для російської науки – в роки Великої Вітчизняної війни.

"Народження" пеніциліну послужило імпульсом для створення інших антибіотиків. Так, радянський біолог Георгій Гаузе разом з дружиною – вченим-хіміком Марією Бражниковою – у роки війни синтезував перший оригінальний радянський антибіотик – грамицидин С. Терміново було налагоджено масове виробництво нового препарату і відправлення його на фронт. Завдяки протимікробній дії антибіотиків під час війни і в мирний час були врятовані десятки тисяч життів при газовій гангрені, правцеві, менінгіті, септичних (гнійних) інфекціях.

Важливі дослідження проводилися під керівництвом академіка Олександра Опаріна в Інституті біохімії і та на кафедрі біохімії рослин МДУ: у важких умовах воєнного часу була розроблена технологія одержання ряду харчових продуктів і вітамінів.

З початком війни скінчилися поставки фільтрів для переливання крові з Англії, а необхідність в них збільшилася в десятки тисяч разів. Фільтрів вітчизняного виробництва ще не було. У найкоротші терміни П.Стрелков розробив технологію виробництва бактеріологічних фільтрів для крові, створивши їх на основі азбесту, через ультратонкі канали якого фільтрувалася кров. Виробництво було досить простим і дуже технологічним, завдяки чому їх стали виготовляти у багатьох містах.

У роки Другої світової війни активне і широке застосування знайшла мінна зброя. Фашистська Німеччина використовувала на морських театрах близько 247 тисяч мін. В одній Фінській затоці і на підходах до неї лише за 1941-1942 рр. гітлерівці поставили понад 20 тисяч мін і мінних захисників. У ході війни мінна зброя постійно удосконалювалася, підвищувалася її бойова ефективність. З'явилися магнітні, акустичні та магнітно-акустичні міни. Траплення магнітних мін спочатку проводилося дерев'яними катерами-тральщиками. Для знищення акустичних та магнітно-акустичних мін застосовувалися катери-мисливці, які, маневруючи на середніх ходах, скидали глибинні бомби. Однак ці методи боротьби з мінною небезпекою були примітивними і недостатньо ефективними. Справа в тому, що на дерев'яних катерах було чимало металевих предметів. Корпуси катерів-тральщиків і морських мисливців потребували розмагнічування. Повертаючись до сказаного вище, зазначимо, що на початку серпня 1941 року група вчених у складі А. Александрова, І. Курчатова, Ю.Лазуркіна, С.Лисенка та ін. запропонувала ефективні методи і засоби боротьби з ворожою мінною зброєю. Був здійснений розроблений раніше радянськими вченими спосіб захисту кораблів від магнітних мін шляхом нейтралізації магнітного поля, створюваного корабельними корпусами. Насамперед розмагнічуванню піддалися підводні човни, а після них – тральщики. Розмагнічування корабля дозволило плавати куди впевненіше.

У перші місяці війни була придумана А.Качугіним "партизанська мастика" – тол. Знешкодити його було неможливо. Зовні він нагадував шматок мила. Партизани кріпили його під вагонами. Німецький ешелон набирав швидкість, і "мастика" під впливом зустрічного вітру вибухала. Тисячі фашистських вагонів з військами і технікою пішли під укіс завдяки качугінському винаходу. Окрім того, він запропонував методи виготовлення дешевих запальничок, що вирішувало проблему дефіциту сірників, розробив одну з модифікацій "запалювальних пляшок", яка використовувалася проти німецьких танків взимку 1941-го при обороні Москви. Пляшка із самозаймистою рідиною, падаючи на тверде тіло, розбивалася. Рідина розливалася і горіла яскравим полум'ям до 3 хвилин, досягаючи температури 1000°С. При цьому вона прилипала до броні або заліплювала оглядові щілини, скло, прилади спостереження, засліплювала димом екіпаж, викурюючи його з танка і спалюючи все в його середині. Потрапляючи на тіло, крапля рідини, що горить, викликала сильні опіки, що важко загоюються.

У 1942 р. радянська розвідка мала відомості про роботи зі створення атомної бомби в США. Було прийнято постанову, що передбачала "зобов'язати Академію наук СРСР відновити роботу зі створення уранової бомби або уранового палива". Главою атомного проекту був призначений І.Курчатов. У 1943 році йому вдалося впритул зайнятися питаннями атомної енергетики. У результаті теоретичних досліджень з виробництва важкої води, збагачення урану, створення ядерних проектор́ів, будівництва радіохімічних і спеціального металургійного цехів в 1945 році в нашій країні під його керівництвом був випущений атомний реактор.

Чималий внесок зробив і академік А.Іоффе. Спеціально для партизанських загонів їм був розроблений термоелектрогенератор, що служив джерелом живлення для радіоприймачів і передавачів. Подібний термогенератор був простий з конструкторського оформлення, зручний в експлуатації, а головне – готовий до дії в будь-який час.

У роботі щодо забезпечення фронту не було другорядних ділянок. Війна різко збільшила різноманіття форм і методів застосування деревини і продуктів лісу, які стали найважливішою стратегічною сировиною. З перших днів війни лісова промисловість стала вагомим внеском у примноження військово-технічного потенціалу. Метеорологи та океанологи провели великі наукові дослідження та дослідно-конструкторські роботи, що дозволили удосконалити методи конструкції автоматичних станцій і гідрологічних приладів. Ці прилади використовувалися для передачі даних із зайнятих противником територій.

Радянський уряд, на відміну від німецької армії, яка зробила основний акцент на авіацію, танки і міномети, неухильно провадив в життя лінію на створення потужної артилерії. Вже в 1937 році, виступаючи в Кремлі, І.Сталін сказав: "Успіх війни вирішується не тільки авіацією. Для успіху війни винятково цінним родом військ є артилерія. Я хотів би, щоб наша артилерія показала, що вона є першокласною". На початку 1942 року озброєння нашої армії поповнилося новою потужною зброєю – 76-міліметровою гарматою, створеною КБ під керівництвом В.Грабіна та наймасовішою гарматою Великої Вітчизняної війни. Вона виявилася маневреною, зручною в експлуатації, пристосованою для ведення більш ефективного вогню по танках і була визнана однією із найгеніальніших конструкцій в історії ствольної артилерії. Заслуга Грабіна в тому, що він 76-мм гармату ЗІС-3 зі швидкістю снаряда 680 м/с зумів зробити вагою всього 1180 кг.

У 1943 р. для боротьби з живою силою і вогневими засобами піхоти противника була розроблена 76-мм полкова гармата, яка стріляла снарядом, що мав початкову швидкість 262 м/с і летів на 4,2 км. Неперевершеною виявилася 57-міліметрова протитанкова гармата, ствол якої майже на метр довший ніж у 76-мм. Внаслідок значної довжини ствола і великої відносної ваги заряду снаряд 57-мм гармати вилітав зі швидкістю 700 м/с і пробивав броню до 120-150 мм. Роботи над нею почалися в КБ В.Грабіна в травні 1940 року. Завдання передбачало створення протитанкової гармати, здатної протистояти важким танкам з протиснарядним бронюванням. На початку 1941 року гармата була прийнята на озброєння, а потім випуск ЗІС-2 несподівано припинився через відсутність гідних цілей на полі бою. Навіть на дистанції 1,5 км бронебійний снаряд гармати легко "прошивав" наскрізь німецькі танки того часу. Тільки з появою "Тигрів" і "Пантер" у військах вермахту в 1942 році ЗІС-2 знову була запущена у виробництво. З 1943 р. у війська почали надходити 152-мм гаубиці, що стали незамінним засобом прориву оборони противника та боротьби з авіацією. Створення нової 152-мм гаубиці було доручено конструкторському бюро на чолі з Ф.Петровим. Цікаво, що на проектування та виготовлення п'яти дослідних зразків і випробування їх стрільбою було витрачено всього 18 днів.

Протягом всієї війни для боротьби зі штурмовиками, винищувачами-бомбардувальниками і пікіруючими бомбардувальниками використовувалася 37-мм автоматична зенітна гармата (61-К), 85-мм автоматична зенітна гармата (52-К) та ін., розроблені під безпосереднім керівництвом конструктора М.Логінова.

У 1938-41 групою вчених (І.Гвай, В.Галковський, А.Павленко тощо) була створена багатозарядна пускова установка, змонтована на вантажному автомобілі – реактивний міномет БМ-13 (Катюша). Зброя ця була відносно простою, що складається з направляючих рейок і пристрою їх наведення. Ракета представляла собою зварний циліндр, поділений на три відсіки – бойову частину, паливну та реактивне сопло. Вага боєголовки – 22 кг, далекобійність – 8,5 км. Зброя була неточною, але дуже ефективною при масованому застосуванні. Важливим був й емоційний ефект: під час залпу всі ракети випускалися практично одночасно – за кілька секунд територію в районі цілі буквально переорювали реактивні снаряди.

Внесок вчених у справу Перемоги у Великої Вітчизняної війні гідно оцінений. За наукові дослідження, що сприяють зміцненню військової та господарської могутності нашої Батьківщини, виконані в період 1941-1945 років, понад 500 вчених нагороджено Державними преміями.

Ось яку колосальну кількість відкриттів було зроблено в роки Великій Вітчизняній війні. Обраний в 1945 році президентом Академії наук СРСР Сергій Вавілов в одній зі своїх статей писав: "Фашистський похід на Радянський Союз був зроблений на основі дуже багатьох прорахунків. Одним з них була недооцінка радянської науки… Війна показала, яким чином науковий колектив у патріотичному пориві здатний швидко і впевнено вирішувати великі і важкі завдання… Радянські вчені були всюди – в авіації, у флоті, в артилерії, в інженерних і залізничних військах, в госпіталях, на заводах оборонної промисловості, на колгоспних полях. Усюди вони несли свою допомогу і свою пораду. Перемога Радянської армії була частково і перемогою радянської науки ... Друга світова війна зовсім конкретно показала всьому людству, наскільки велика роль науки і техніки в наш час. У результаті розвитку науки, в руки людей потрапляють знаряддя і сили природи, еквівалентні за своєю потужністю і значенням стихійним явищам. І вкрай важливо, в чиїх руках буде це могутнє знаряддя".

До друку підготував Володимир Алєксєєв.

НА ЗМАГАННЯХ...

На Одещині розпочалася обласна спартакіада допризовної молоді

На базі 9-го Спортивного клубу Управління спорту Міністерства оборони України розпочалася обласна спартакіада серед допризовної молоді. Організаторами заходу стали військовослужбовці Південного оперативного командування і представники управління у справах фізичної культури та спорту Одеської обласної державної адміністрації.

Під час відкриття спартакіади її учасників привітали перший заступник командувача Південного оперативного командування генерал-майор Олександр Розмазнін, ветерани армійського спорту, військовослужбовці роти Почесної Варти Одеського гарнізону, а також молодіжні спортивні колективи міста Одеси.

– Спорт – це сила та краса, яка допомагає кожному юнаку підготувати себе до військової служби, – зазначив у своєму зверненні до юнаків перший заступник командувача Південного оперативного командування генерал-майор Олександр Розмазнін. – Тож бажаю кожному з вас показати під час змагань свої фізичні можливості й витривалість.

Спортивні змагання відбуваються за участю кращих спортсменів – переможців шкільних, міських та районних змагань Одеської області. Протягом трьох днів учасники спортивного заходу продемонструють свою витривалість, силу і влучність, з бігу на 100 і 1000 метрів, подоланні смуги перешкод, підтягуванні на перекладині, метанні гранати на дальність та стрільбі з АК-74.

ШАХИ

"Битва юних шахових генералів"

У 25-му гарнізонному Будинку офіцерів, що в Житомирі, завершився третій етап дитячого Гран-прі-2013 Житомирської області з шахів "Битва юних шахових генералів". Захід був проведений за сприяння Міністерства оборони України та приурочений 68-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Цього разу географія турніру, який проводився за швейцарською системою у 10 турів за правилами ФІДЕ, була досить широкою: участь брали діти з міст Житомир, Коростишів, Малин, Коростень, Бердичів, а також з Києва та Южного Одеської області.

На відкритті змагань перед його учасниками виступив ветеран Великої Вітчизняної війни, який брав безпосередню участь у бойових діях щодо звільнення півдня України та Європи від фашистських загарбників, полковник у відставці Костянтин Поздняков. Учасники змагань відвідали музей Бойової слави будинку офіцерів.

За результатами турніру перші місця у вікових групах посіли: до 8 років – Віталій Цегельник (м.Бердичів), до 10 років – чемпіон Житомирської області серед юнаків до 10 років Дмитро Осадчук (м.Малин), до 12 років – Олександра Корнійчук (м.Житомир), до 15 років – Юрій Іванішен (м.Бердичів).

У ході турніру чемпіон Житомирської області 2008, 2009, 2012 років Богдан Веремій провів сеанс одночасної гри на 29 шахівницях. Результат сеансу 28:1 на користь Богдана. В нічию з чемпіоном вдалося зіграти тільки житомирянину Денису Башмакову.

За результатами змагань усі призери були нагороджені кубками, грамотами, медалями та цінними шаховими книгами.

СТРИБКИ У ВОДУ

Українці посіли чотири призових місця на етапі Гран-прі

У Форт-Лодердейлі (США) завершився четвертий етап Гран-прі зі стрибків у воду. Українські стрибуни зайняли чотири призових місця - два других та два третіх.

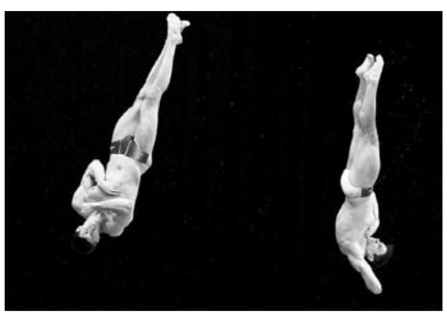

У синхронних стрибках у воду з триметрового трампліну срібними призерами стали дуети Олексій Пригоров / Ілля Кваша та Ганна Письменська / Олена Федорова.

Бронзові медалі завоювати в індивідуальних стрибках з вишки Олександр Бондар та Юлія Прокопчук.

За крок від п'єдесталу пошани зупинились, зайнявши четверті місця у синхронних стрибків з вишки, українські дуети Олександр Горшковозов / Дмитро Меженський та Юлія Прокопчук / Вікторія Потєхіна.

Зазначимо, що у всіх восьми дисциплінах першість здобули китайські спортсмени.

ФІНАЛ WSB

"Українські отамани" програли "Вовкам Астани". Не обійшлось без скандалу!

Переможцем цьогорічної серії WSB стала команда з Казахстану "Вовки Астани", яка у фіналі на власній арені в Астані перемогла українців – 6:5.

У "поєдинку смерті", який вінчав фінальну зустріч між командами "Українські отамани" та "Вовки Астани", переміг Багдад Алімбеков. Він подолав єдиного легіонера у складі української команди молдованина Александра Ришкана.

11-й двобій фіналу довелося проводити після того, як "отамани" звели рахунок серії до нічиєї. У суботу вони перегралі "вовків" з рахунком 3:2, і серія вирівнялася - 5:5.

Зокрема, у феєричному поєдинку Олександр Гвоздик здобув перемогу над Ехсаном Рузбахані: після удару у щелепу той упав на ринг, і тренерський штаб "вовків" вирішив не продовжувати боротьбу.

Натомість у ще двох поєдинках судді приймали рішення відверто тенденційно. Зокрема, переможцем у парі Буценко - Жакупов судді визнали казаха, хоч українець виглядав переконливіше за опонента.

А найбільше обурення викликало рішення суддів щодо Ростислава Архипенка: перед останнім, п'ятим, раундом він мав перевагу над Русланом Мурсатаєвим. Ростислав провів останній раунд в атаках, одного разу навіть "розхитавши" опонента. Проте судді побачили у цьому раунді перевагу Мурсатаєва, зарахувавши у поєдинку нічию за очками та віддавши загальну перемогу казахові.

Під час вручення срібних нагород, коли українці вийшли у ринг, представники команди мали намір узяти слово та висловитися біля мікрофона (не виключено, що з обуренням діями суддів).

Для українців це перший сезон виступів у серії WSB. А загалом, клубний боксерський трофей розіграли тільки втретє. Чемпіони отримали чек на півмільйона доларів. Срібним призерам, себто українцям, дісталося 100 тисяч доларів.

Результати другого дня фіналу:

Вагова категорія до 54 кг:
Мірас Жакупов - Микола Буценко - 3:0

Вагова категорія до 61 кг:
Ерік Мартін Донован - В'ячеслав Кисліцин - 0:3

Вагова категорія до 73 кг:
Константін Снєгірь - Дмитро Митрофанов - 0:3

Вагова категорія до 85 кг:
Ехсан Рузбахані - Олександр Гвоздик - перемога українця нокаутом

Вагова категорія до 54 кг:
Руслан Мурсатаєв - Ростислав Архипенко - нічия (перемогу віддали Мурсатаєву)

Екстра-матч, "поєдинок смерті".
Вагова категорія до 54 кг:
Багдад Алімбеков - Александр Ришкан - 3:0

П'ЯТИБОРСТВО

Терещук і Наконечний - срібні призери угорського етапу КС

13 травня в Будапешті (Угорщина) завершився четвертий етап Кубка світу з сучасного п'ятиборства.

У змішаній естафеті українці Вікторія Терещук та Руслан Наконечний стали срібними призерами з результатом 5644 очки. Українці поступилися 80 очок господарям турніру Лейлі Дьєнешеї і Адаму Мароши і випередили всього на 4 очки поляків Катаржину Войчик та Шимон Стаськевіч, що фінішували третіми.

Сучасне п'ятиборство. Кубок світу. Четвертий етап:

1. Угорщина (Лейла Дьєнешеї, Адам Мароши) - 5724
2. Україна (Вікторія Терещук, Руслан Наконечний) - 5644
3. Польща (Катаржина Войчик, Шимон Стаськевіч) - 5640

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Ігнат.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Тир. 1309 Зам. № 132217.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

ТЕХНОЛОГІЇ

Iron-Man.

Екзоскелет – екіпірування майбутнього

Оборонне наукове агентство DARPA відкриває новий напрямок у розробці бойових екзоскелетів. Тепер американські військові взялись за створення легкого і дешевшого екзоскелету, який не даватиме солдату надзвичайних властивостей, а просто "обнулить" вагу звичайної екіпіровки.

Новим проектом DARPA не скасовує попередні програми з розробки екзоскелетів, такі як HULC або XOS 2. Новий екзоскелет можна буде без зусиль підігнати під існуючу екіпіровку, і він прийме на себе стандартну вагу спорядження американського піхотинця. Новий екзоскелет візьме на себе вантаж до 45 кг, вільно поміщатиметься під форму. Він забезпечить захист від травм, підвищить витривалість і силу, знизить стомлюваність.

Скоро екзоскелети стануть звичайним елементом спорядження бійців спецназу високотехнологічних армій. Зі скороченням чисельності армій все важливішим стає питання характеристик кожного окремого бійця. Екзоскелет – єдиний спосіб зробити сучасного бійця рухливішим, оскільки фізичні можливості людського організму вже не відповідають сучасним вимогам на полі бою.

Шановні школярі та малята! Запрошуємо вас взяти участь у художньому конкурсі

"Армія очима дітей"

Ваші роботи надсилайте на електронну адресу (konkurs@pressmou.com.ua) або поштою (01021, м. Київ, вул. Грушевського 30/1, Управління преси та інформації Міністерства оборони України) до 25-го червня 2013 року

Результати конкурсу будуть оголошені 27-го червня 2013 року, а переможці отримають чудові призи:

1 місце - планшетний ПК,
2 місце - конструктор,
3 місце - дитяча енциклопедія.

Переможці будуть визначатися в двох номінаціях: малюнок та графіті.

Детальніше на сайті Міністерства: http://www.mil.gov.ua

Змальовуючи захисника Вітчизни, ви можете використовувати: олівці, фломастери, фарби та графіті.
Для участі вам має бути не більше 15 років.

Бажаємо успіху та чекаємо на ваші роботи!

ЦІКАВО

Кліп командира екіпажу МКС "підірвав" Інтернет

Командир екіпажу МКС канадець Кріс Хедфілд перед тим, як відправитися додому на Землю, вирішив присвятити космосу пісню. Правда, не свою, а Девіда Боуї. Астронавт зняв кліп на відому композицію британця Space Oddity прямо на борту міжнародної космічної станції. Боуї високо оцінив ролик, повідомляє Fox News.

Хедфілд зняв відео прямо в космосі, хоча аудіо було записано заздалегідь, ще на Землі. Космонавт виконав пісню під акомпанемент акустичної гітари. Під час виконання Хедфілд ширяє в невагомості у відсіках МКС, в ілюмінаторі видно яскраво-блакитну планету. Записати відеокліп Крісу Хедфілду допомогли інші члени екіпажу МКС, а змонтував запис, переданий на Землю, його син Еван. Закінчується відеоролік кадрами приземлення капсули "Союзу".

Пісня Боуї Space Oddity розповідає про майора Томі – астронавта, загубленого в космосі. Композиція була випущена в 1969 році, незадовго до висадки екіпажу "Аполона-11" на Місяці. Тоді на її тлі йшли репортажі про те, як людина вперше ступила на інопланетний грунт.

Робота Хедфілда цікава ще й тим, що він дозволив собі внести ряд змін в оригінальний текст пісні. Так, в одному з куплетів своєї версії Space Oddity канадець згадав корабель "Союз", який незабаром повинен доставити його додому. За добу, що пройшла з моменту публікації відео на YouTube, його переглянули понад 500 000 людей. Сам Девід Боуї опублікував посилання на ролик у своєму мікроблозі Twitter, передавши астронавтові привіт. "Hallo Spaceboy", – написав виконавець.

Зняте Хедфілдом відео стало першим музичним кліпом, записаним на борту МКС. Раніше астронавт записував ролики науково-популярного характеру.

14 травня 35 екіпаж МКС – Кріс Хедфілд, росіянин Роман Романенком та американець Томас Машберном після 146 діб роботи на орбіті – успішно приземлились у Казахстані. Перебування на орбіті продовжують космонавти Роскосмосу Павло Виноградов і Олександр Місуркін, а також їх американський колега Крістофер Кессіді.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 19

СУДОКУ

	3				1	7	5	4
				4	6		3	
			7					
2	1		6					5
	8						6	
3					8		4	2
					4			
	9		8	1				
4	6	7	3				1	

АВТОДРОМ

Компанія Peugeot показала новий хетчбек 308

Компанія Peugeot представила хетчбек 308 нового покоління, побудований на модульній платформі EMP2, що лежить в основі компактвена Citroen C4 Picasso. Перший "живий" показ новинки заплановано на вересневий автосалон у Франкфурті. Європейські продажі 308 почнуться відразу після дебюту на моторшоу.

Габаритна довжина моделі складає 4,25 метра, висота – 1,46 метра. Таким чином, хетчбек став коротшим та нижчим за попередника. Об'єм багажника новинки, навпаки, зріс на 40 літрів і дорівнює 470 літрам. Завдяки використанню нової модульної платформи інженерам Peugeot вдалося знизити вагу на 140 кілограмів.

Незважаючи на те, що про моторну гаму новинки жодної інформації немає, у Peugeot відзначили, що зменшена маса дозволила зробити модель екологічнішою. Зокрема, в 308 буде версія, рівень шкідливих викидів якої складе 85 грамів на кілометр пробігу.

Передня панель новинки одержала мінімальну кількість клавіш. На ній розташовані, зокрема, регулятор гучності аудіосистеми й клавіша увімкнення "аварійки".

Центральним елементом інтер'єру Peugeot 308 нового покоління є 9,7-дюймовий дисплей. З його допомогою можна управляти усіма системами автомобіля, у тому числі кліматичною установкою. Peugeot 308 нового покоління оснастили повністю світлодіодними фарами головного світла. Така світлотехніка буде доступна тільки для автомобілів у топових комплектаціях. Як відзначив автовиробник, ця опція на моделях С-сегмента з'явиться вперше.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".